

விடுதலைப்புலிகள்

குரல் - 110

ஆடி - ஆவணி, 2003

அன்பளிப்பு : 10/=

- 03 நாங்களும்தான் எங்கள் நம்பிக்கைகளும்...
- 05 குரங்குபாஞ்சான் தங்கமும்...
- 07 தேசிய எழுச்சிப்பேரவை...
- 08 தாலக எரிப்பும் அரசு பயங்கரவாதமும்.
- 10 புலர்வின் வெளிச்சங்கள்.

பேரினவாத உணர்வு நிலையிலிருந்து ரணில் அரசு மீண்டு வரவேண்டும்

இடைக்கால நிர்வாக அலகு தொடர்பாக அரசு சமர்ப்பித்த மாதிரி வரைபு குறித்து சட்ட வல்லுனர்களுடனான கலந்துரையொன்றை, இப்போது, யாரில் நகரில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. இக்கலந்துரையாடலில் எட்டப்பரும் தீர்மானங்களை நன்கு யரிசீலித்த மின்னர் அருத்தமாத (செப்டெம்பர்) இறுதிக்குள் புலிகளின் திருத்த வரைபு அரசுக்கு அனுப்பிவைக்கப்படவுள்ளது.

சமாதானம் பற்றிய புதிய நம்பிக்கையுடன் சர்வதேச சமூகமும் காத்திருக்கின்றது.

தமிழரின் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு சமாதான வழியில் - அரசியல் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் தீர்வுகாணும் இலக்குடன் ஒன்றரை வருடங்களுக்கு முன்னர் அரசுக்கும் - புலிகள் இயக்கத்திற்கு மிடையே போர்நிறுத்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்தாகியிருந்தது.

தமிழர் தாயகத்திலுள்ள படைமுகாம்கள் அகற்றப்பட்டு அங்கு தமிழ்மக்களின் மீள்குடிபெற்றும் நடாத்தப்படும் என்றும்,

இராணுவக் கெடுபிடிகள் நீக்கப்பட்டு தமிழ்மக்கள் இயல்பு வாழ்க்கை வாழ அனுமதிக்கப்படுவதும் நம்பப்பட்டது.

ஆயினும் எதிர்வுகூறப்பட்டது போல விடயங்கள் நடைபெறவில்லை.

இதுபோலவே தமிழ்மக்களின் மீள்குடியேற்றம் - புனர்வாழ்வு - புனரமைப்பு போன்ற வற்றைச் செயற்படுத்தவேண்டி அமைக்கப்பட்ட 'சிரான்' கட்டமைப்பும் செயற்படாத தொடக்கமேலே செத்துவிட்டது.

இந்த நிலையில், தகுந்த அதிகாரமுள்ள வடக்கு - கிழக்கிற்கான இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பை புலிகள் கோரியிருந்தனர்.

அதற்கு உடன்பட்ட அரசும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக முன்று வரைபுகளை புலிகளுக்கு அனுப்பிவிட்டது.

முதல் இரண்டையும் முற்றுமுழுதாக நிராகரித்த புலிகள், சமாதான முயற்சிகளுக்கு மீண்டும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தை வழங்கும் நோக்குடன் முன்றாவது

வரையை உடனடியாக நிராகரிக்காது பரிசீலனைக்கு எடுத்துள்ளனர்.

அரசு அனுப்பிய முன்றாவது வரைபும் புலிகள் எதிர் பார்த்ததுபோல அமையவில்லை. ஆயினும் அதில் சில திருத்தங்களைச் செய்து - அர்த்தமுள்ளதொரு இடைக்கால நிர்வாகத்திற்குரிய வரைபை அரசுக்கு அனுப்ப புலிகள் முடிவெடுத்தனர். அடுத்தமாத இறுதிக்குள் இந்த திருத்த வரைபு அரசுக்கு அனுப்பிவைக்கப்படவுள்ளது.

புலிகளின் தகுந்த வரைபை அரசு சாதகமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்பதே புலிகள் இயக்கத்தின் எதிர்பார்ப்பாகும். திருத்த வரைபுக்கு அரசு அளிக்கப்போகும் பதிலில்தான் சமாதானத்தின் எதிர்காலம்

தங்கியுள்ளது.

சமாதானப் பேச்சுக்கள் தடைப்பட்டுப்போயுள்ள இந்த நேரத்தில் உலகநாடுகளின் இராஜதந்திரிகள் தமிழர் தாயகத்திற்குப் பயணம் செய்து நிலைமைகளை நேரில் பார்த்து வருகின்றனர். உலக நிதி நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் அதிகாரிகளும் களநிலைமைகளை கண்டறிவதற்காக வட - கிழக்கிற்கு விஜயம் செய்துவருகின்றனர்.

இந்த சமாதான காலத்திலும் கூட தமிழர் தாயகத்தில் இயல்புநிலை ஏற்படவில்லை என்பதை அவர்கள் தெளிவாக உணர்ந்துள்ளனர். தமிழ்மக்களின் அகதிவாழ்க்கை இன்றும் தொடர்கின்றது. படையினரின் இராணுவ ஆட்சியே இன்றும் (02* பக்கம் தொடர்ச்சி)

சமாதானத்திடம் வாழ்வுகேட்டுப் போனவரே! காஞ்சுரன்குடாவில் வெறியர்களின் துப்பாக்கிகளால் நீங்கள் வீழ்த்தப்படவில்லை; தமிழர்களின் நெஞ்சங்களில் நிறுத்தப்பட்டீர்.

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அதிகாரபூர்வ ஏடு

83 யூலை இனப்படுகொலை

20 வருட நினைவு

தமிழரின் வரலாற்றில் மறக்கமுடியாததொரு துயர அத்தியாயம் 83 யூலை மாதத்து இறுதி வாரத்தில் இலங்கைத்தீவில் அரங்கேறியிருந்தது. அன்றைய ஆட்சியாளர் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா அரசின் அனுசரணையுடன் சன்னதாடிய சிங்களக் காலையர்கள் தமிழ்மக்களுக்கெதிராக தீவடங்கிலும் நடாத்திய இனக்கொலைத் தாண்டவத்தில் 3000ற்கும் மேற்பட்ட தமிழர்கள் கொன்றொழிக்கப்பட்டிருந்தனர். நூற்றுக்கணக்கான தமிழ்ப் பெண்கள் பாலியல் வன்முறைக்குப்படுத்தப்பட்டனர். பலநூறு கோடி ரூபாய் பெறுமதியுடைய தமிழரின் சொத்துக்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டிருந்தன.

அந்த ஒருவரகாலமும் 'இரத்தவெறி பிடித்த காட்டுமிராண்டிகள் போல சிங்களவரர் செயற்பட்டனர்' என வெளிநாட்டுப் பத்திரிகையாளர்களே விபரிக்கும் அளவுக்கு படுகொலைகளின் தன்மையும் - எண்ணிக்கையும் இருந்தன.

இருபது வருடங்கள் கழிந்துவிட்ட இன்றைய நிலையிலும் அக்கொடுர்ச் சம்பவங்கள் தமிழரின் மனதில் ஏற்படுத்திய வடுக்கள் இன்றுவரை மறையவில்லை.

அமைதிவழியில் தமிழர் தம் அரசியல் உரிமைகளை பேசிப்பெறமுடியும் என்ற அரசியல் அத்தியாயத்திற்கு தமிழினம் ஒட்டுமொத்தமாக முற்றுப்புள்ளி வைத்த வரலாற்றுச் சம்பவம் அது.

தத்தமது எதிர்காலத்தைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த தமிழ் இளைஞர் சமுதாயத்தை இந்த தினம் எதிர்காலம் பற்றிச் சிந்திக்கவைத்த திருப்புமுனை நாளாக யூலை இனப்படுகொலை அமைந்துவிட்டது.

சிங்களத்தின் ஆயுத வன்முறையை, ஆயுத முனையின் எதிர்கொள்ள ஆயிரம் ஆயிரம் தமிழ் இளைஞர்கள் யுவதிகள் முடிவெடுத்தனர். உயிரைப் பணியும் வைத்து விடுதலைப் போராட்டத்தில் குதித்தனர்.

தமிழ் விடுதலைப்போராட்டம் பெரும் பாச்சலுடன் முனைப்புறத் தொடங்கியது.

கிணறு வெட்ட புதம் புறப்பட்ட கதைபோல சிங்கள இனவாதிகளுக்கு யூலைப் படுகொலையின் எதிர் விளைவு அமைந்துவிட்டது. தமிழரைக் கொன்று

பிராடி அடிபணிய வைப்பித்து விடலாம் என்று நம்பிய சிங்கள இனவாதிகளுக்கு யூலைப் படுகொலை தமிழர் மத்தியில் எழுச்சியையும் - ஒற்றுமையையும் ஊட்டியதுடன் தேசிய உணர்வையும் கொழுந்துவிட்டெரியச் செய்ததைக் கண்டு குழம்பிப்போயினர்.

ஆனாலும் எண்ணிக்கையில் சிறுபான்மையினரான தமிழர்களை இராணுவத்தீர்வின் மூலம் தீவில் இருந்தே அழித்தொழிக்க முடியும் என்று இறுமாப்புடைந்தனர்.

போரா? சமாதானமா? என ஒப்புக்குக் கேட்டுவிட்டு ஒட்டுமொத்தப் போரை, பல முனைகளிலும், தமிழர்மீது கட்டுவித்துவிட்டனர்.

தமிழர்களின் அன்றாட வாழ்வில் சாவும் - அலலமும் கோலோச்சியிருந்ததாலும், மறுபுறத்தில், தேசிய எழுச்சியும் விடுதலை வேட்கையும் விரைந்து வளர்ந்தன.

ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட ஆட்தொகையைக் கொண்ட சிங்களப் படகுகள், ஒருசில ஆயிரம் கொண்ட புலிப்படையை துவம்சம் செய்யப்

போகும் நானூக்காக சிங்களவர் காத்துக்கிடந்தனர்.

ஆனால், சிங்களச் சிப்பாய்களின் உடலங்கள் தினந்தோறும் சவப்பெட்டிகளிலும் - பொலித்தீன் பைகளிலும் ஊர்போய்ச் சேர்ந்தபோது சிங்களமக்கள் திகைப்படைந்தனர். அதேவேளை, சுவரில் எறிந்த பந்துபோல போர் அளர்த்தங்கள் சிங்கள தேசத்தின் முற்றங்களில் காட்சி கொடுத்தபோது அவர்களின் போர்வெற்றிக் களவுகள் கலையத்தொடங்கின.

போர் அரங்கில் புலிவீரர்களின் வீரமும் - தியாகமும் சிங்களப் படையினர்க்கு சிம்ம சொப்பனத்தைக் கொடுத்தது. பல நாடுகளின் படைத்தளபடமற்றும் இராணுவ ஆலோசனை உதவிகளைப் பெற்று போர்புரிந்தும் புலிகளை அசைக்கமுடியவில்லை. போரில் புலிகளை வெல்லமுடியாத என்ற இராணுவ யதார்த்தத்தையும் சிங்கள தேசத்திற்கு புலிகள் இயக்கம் உணர்த்தியது.

இந்த நிலையில் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையை ஒரு அரசியல் பொறியாக அமைத்து அதற்குள் புலிகளை சிக்கச்செய்து அவர்களின் போர்ப்பலத்தை நசுக்க முடியுமா? என்றும் சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் முயன்று பார்த்தனர்.

போர் முலமோ - சதி அரசியல் முலமோ புலிகளைத் தோற்கடிக்க சிங்களத்தால் முடியவில்லை. புலிகளின் இராணுவ பலத்தையும் சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் கண்டுகொண்டனர். அதுபோல, இப்போது புலிகளின் அரசியல் பலத்தையும் அவர்கள் தெரிந்து கொண்டுள்ளனர்.

20 வருடங்களுக்கு முன்னர் தமிழர்களை கிள்ளுக்கிரைகளாக சிங்கள ஆளும் வர்க்கம் நினைத்தது. ஆனால் இப்போது தமிழர்களின் ஏக பிரதிநிதிகளான புலிகள் இயக்கத்தின் இராணுவ பலத்தையும் - அரசியல் செல்வாக்கையும் கண்டு சிங்கள ஆளும் வர்க்கமே அச்சமடையத் தொடங்கியுள்ளது.

புலிகளை ஆறுமாத காலத்தினும் அழித்துவிடும்படி ஆணைகொடுத்த ஜே.ஆர்.இன் காலம் ஒரு கனவாகவே போய்விட்டது. இப்போது இனவாதிகளின் உள்ளறல் வேறுவிதமாக உள்ளது. 'மீண்டும் போர் முண்டால் புலிகள் யாழ்.குடாவை கைப்பற்றிவிடுவார்கள்',

'திருமலைத் துறைமுகத்தைக் கைப்பற்றி விடுவார்கள்' என்று அஞ்சும் காலமாக உருமாறிவிட்டது.

20வருட்கால இடைவெளியில் நிகழ்ந்த அரசியல் - இராணுவப் பிரளயம் இது. தமிழினம் தலைநிமிர்ந்து நிற்கக்கூடிய இந்த வரலாற்றுக் கீர்த்தியைப் பெற்றுத்தந்த பெருமை தலைவர் பிரபாகரனையே சாரும்.

போரமூலம் தமிழரின் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு இராணுவத்தீர்வு காணப் புறப்பட்ட சிங்கள ஆளும் வர்க்கம் படுதோல்வி கண்டுவிட்டது. அதை உணர்ந்து இப்போது அமைதி வழியில் அரசியல் தீர்வு தரப் போவதாகக் கூறுகின்றது. அதற்கு சந்தர்ப்பமும் - கால அவகாசமும் புலிகளால் வழங்கப்படுகின்றது.

சமாதானத்திற்கான இந்த வாய்ப்பை சிங்கள அரசு சரியாகப் பயன்படுத்தி தமிழரின் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு நியாயமான அரசியல் தீர்வு வழங்க முன்வரவேண்டும் என்பதே புலிகள் இயக்கத்தின் விருப்புமாதும்.

(1* பக்கத் தொடர்ச்சி)
உள்ளது. அகதி முகாம்களிலுள்ள மக்கள் தமது சொந்த வீடுகளுக்குச் செல்லவிடாது இராணுவம் தொடர்ந்தும் தடை விதித்தபடியுள்ளது.
சமாதான முயற்சிகளுடன் இணைத்துப் பார்க்கப்பட வேண்டிய உயர்பாதுகாப்பு வலயத்தை அகற்றும் விடயத்தில் இராணுவம் எந்த விட்டுக்கொடுப்பையும் செய்யத் தயாரில்லை. சிங்களக் கடற்படையினரின் சமாதான வீரோத்ச செயற்பாடுகள் வர வர வளர்ந்து செல்கின்றன.

சமாதான முயற்சிகளுக்குக் குறுக்கேயுள்ள இந்த இராணுவ வலயத்தை - இராணுவக் கேடுபிடிக்களை தொடர்ந்தும் தக்கவைக்க படையினர் ஏன் விரும்புகின்றனர்? இவை தொடர்பாக அரசு ஏன் மௌனம் சாதிக்க முனைகின்றது? என்று

கேள்விகளை எர்வதேச சமூகம் எழுப்பிவருகின்றது.
இந்த இராணுவ வலய விடயத்தில் அரசு உறுதியான நடவடிக்கை எடுத்து மக்களின் மீள் குடியேற்றத்திற்கு வழி விடாது விட்டால் இடைக்கால நர்வாகத்திட்டத்திற்கு பலத்த பின்னடைவு ஏற்படும் என்பது நிச்சயம்.

உயர்பாதுகாப்பு வலயத்தை அகற்றும் விடயத்திலும் 'சிரான்ன்' செயற்பட்டு விடயத்திலும் சிங்கள அரசு அளித்த உறுதிமொழிகளை அது நிறைவேற்றவில்லை.

இது தமிழ்மக்கள் மத்தியில் சிங்கள அரசு தொடர்பான அவநம்பிக்கையுணர்வை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது. தமிழர்களுடன் சமரசம் செய்ய முனைவதும், பின்னர், கொடுத்த வாக்குறுதிகளை குப்பைக் கூடைக்குள் போடுவ

தும் முன்ணைய சிங்கள ஆட்சியாளர்களின் பண்பாக இருந்துள்ளது.

சிங்கள ஆட்சியாளர்களுக்கு உரித்தான இந்த வரலாற்றுப் பண்பிலிருந்து பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க மீண்டு வரவேண்டும் என்பது தமிழர்களின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

படைமுகாம்கள் அகற்றப்படும் - தமது வீடுகளுக்கு போய்ச் சேரமுடியும்... என்று எதிர்பார்த்துக் கிடந்த தமிழ் மக்களுக்கு படையினர் புதிய முகாம்களை அமைத்து வருவது அவநம்பிக்கையை கொடுத்துள்ளது. அதேநேரம், படையினர் விதிச்சோதனைகளை மேற்கொண்டு மக்களை இம்சைப்படுத்தியும் வருகின்றனர்.

மக்களை சோதனையில் படையினர்க்கு சட்ட அதிகாரம் இல்லை என்ற நிதிமன்ற தீர்ப்பு

களையும் பொருட்படுத்தாது படையினர் செயற்படுகின்றனர்.

அரசாங்கத்தின் தலைவர் என்ற வகையில் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்கள் இவை தொடர்பாக எந்தவித கருத்தும் கூறாது தொடர்ச்சியாக மௌனம் காப்பது தமிழ்மக்களிடம் பலத்த சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் முன்னர் நடாத்தப்பட்ட கிராமப் படுகொலைகளால் தமது ஊர்களை ஒட்டுமொத்தமாகத் துறந்தோடிவந்து அகதிமுகாம்களில் வசிக்கும் தமிழ்மக்கள், இந்த சமாதான குமுலைப் பயன்படுத்தி தமது சொந்த ஊர்களில் குடியேற எடுக்கும் முயற்சிகளையும் படையினர் தடுத்தவருகின்றனர். இதே சமயம், எல்லைப்பறங்களில் சிங்கள மக்களை குடியேற்ற இராணுவம் தானே முயற்சி

எடுத்து - செயற்படுத்தி வருகின்றது.

இவ்வாறு சிங்களப் படையினர் இனவெறி உணர்வுடன் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும் முனைப்புடன் இருக்கின்றபோது புலிகளுக்கு ஏர் இடைக்கால நிருவாக அமைப்பை அரசு வழங்கினாலும் அதனால் எந்த நன்மையும் ஏற்படப்போவதில்லை. சிராண்டியோல இதுவும் செத்தாடியும் நிலையே உருவாகும்.

தமிழ்மக்களின் பாதுகாப்பையும் - அவர்களது கௌரவமான வாழ்க்கையையும் - தந்தமது வீடுகளில் வசிக்கும் அவர்களது பிற்புரிமையையும் உறுதிப்படுத்தும் ஒரு இடைக்கால நிருவாக அமைப்பையே தமிழ்மக்கள் விரும்புகின்றனர். இத்தகையதொரு அதிகாரம் மிக்க அமைப்பை நிருவகிக்கவே புலிகளும் சம்மதிப்பர்.

**“மீதாவே அந்த யுகர்கள் அறியாமல் செய்தார்கள்
கிந்த யுகர்களும் அறியாமல் செய்கின்றார்கள்
கிவர்களது கிம்சையும் கொடுமையும்
எங்களுக்கு விடுதலையைத் தரும் என்பதை
அறியாமல் செய்கின்றார்கள் - ஆமென்”**

(கவிதை கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கத்தினுடையது)

இந்தவீல் இறைவரை மனிதம், அரசியல் நெறிமுறை, நீதி என்பவற்றிற்கெதிராக இழைக்கப்பட்ட அத்தனை குற்றங்களாலும் நண்டளவையே இறுதித் தீர்ப்பாக வரலாற்றின்னை வணர்ந்து எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார். இத்தீர்ப்பின் விளைவால் இத்தீர்ப்பின் எதிர்சகலம் எவ்வாறு அடையப்போகின்றது என்பதை ஏலவெயுணர்ந்த “காலத்தின் புன்னகையை” (முஸ்லிம்தீர்ப்பு) நாம் காணத்தொடங்கி விட்டோம். எனவே நாம் எங்கே நிற்கின்றோம்? சிங்களம் எங்கே நிற்கின்றது? சரவதேசம் எங்கே நிற்கின்றது? ஒரு கற்றுப் பெறக்கூடிய மூலநிலையில் இக்கணக்கெடுப்பு அவசியமானது. வண்பட்ட நெடுசத்தில் சிந்தித்த பற்றி போரிடலும் நாம் அடையயாகவாசனோம்; பெரு, பள்ளங்கள், அரிபுகள், வெற்றி, தேவலிகள் எல்லாவற்றையும் கண்டுவிட்டோம்; உயிர் பிரிவும் வேண்டாமல் பற்றிப்பற்றி வாழ முடிக் கண்டோம். நாமே எமக்காகப் போராடினோம்; யாண்டோம்; “தீர்தம் நன்றும் பிரிந்த வாறு” என்பதைப்போன்று கொண்டோம். எனவே மிகத் தேவியாக உள்மோம் பக்குவமும் முதிர்ச்சியும் பெற்றதால், காத்து நிற்கின்றோம். “இன்று போய் போக்கு நாளை வா!” என்பது அன்றைய கதை. இன்று போய் தீர்ப்போடு நாளை வா என்பது இன்றைய கதை.

நாம் போரை ஒரு வருடங்களுக்கு முன்னே இடைநிறுத்தி உலகம் எதிர் பார்க்கும் அரசியல் நாகரிகம் போலி, பெருமையாக அரங்கேற்றி எதிர்த்து வருகின்றோம். இதனால் உலகம் எங்கும் சாய்ந்து எழும் நியாயத்தினை உணர்ந்து மெக்கு முழுமையாக உதவும் என்கிற மாயமயேல்லாம் என்மீட்டில்லை. சரவதேசம் எப்போதும் நீதியின் பக்கம் முழுமையாக நின்றதில்லை. இன்றும் சொல்லும் போலும் போலியும் சரவதேசம் சொல்லும் போலும் மீறப்பட்டது மீறத் தீராமல் இல்லையா என்பது மீறப்பட்டவர்கள் யார் என்பதைப் போற்றித் தேவியும் என்பதை நாம் நன்றும் வோம் ஆனால் தேவையென்புமொழியு தமது நலம், பல்வேறு புவிசார் அரசியற் காரணிகள், சரவதேச கருத்துருவாக்கம், தொடர்புபட்ட விடுதலையையே பின் நுள்ளிப்படி, இராணுவ வளமை, இணைந்த இராசத்திற் நடும் போன்ற பல காரணிகள் கருதியும் முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும் பகுதியாக்கத்தன்மும் தார்பிங்க் கப்பல்களை முற்றியாகப் புறக்கணிக்க முடியாதநிலை உருவாகும் என்று நம்புகின்றோம். உலகின் மனச்சான்றிப் பிது இன்ன நாம் எங்கே நிற்கக்கூடியது. உலகிலிருந்து மனிதம் என்றும் ஒடுபடியாக செத்துவிட்ட தென்பது எழுது அரைக்கவியலாத நம்பிக்கை.

எனவே போரிருந்ததின் பின்னர் நாம் ஓரளவும், சரவதேசம் சிறிதளவும் முன்னகிந்த திருப்பது உண்டை. ஆனால் சிங்களம் எங்கே நிற்கின்றது? அது நின்ற இடத்திலேயே நிற்கின்றது. அது எதனை உணர்ந்திருக்கின்றது? எதனையும் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லையே. இதற்கான ஆதாரங்கள் இராச, சிங்கள ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி, உயர்குறாம், இராணுவம், அறிவுலகம் என்ன நினைக்கின்றார்கள் என்பது எங்கே தெரிந்துள்ளது. எங்கே தெரிய வேண்டியது அடுத்த தேர்தலில் வாக்களிக்கும் போகின்ற வாக்கு வங்கியாகக் கருதப்பட்டு சிங்களம் நடுத்தர, மேல், கீழ்த்தர்ப்பு மக்கள் என்ன கருதுகின்றார்கள் என்பது. சிங்களத்தின் எதிர் காலம் குறித்து கவலைப்படுவதால் உள்மோகனப்பேசு முன்வரும் மிகச் சிலவே ஒருவரான ஜயதேவ, உயர்கோட சொல்லுவது தான் இது: “இந்த விடயத்தில் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் மிகுந்த குழப்பமேயுடைய காணப்படுகின்றது. ஒரு மட்டத்தில் போர் தொடர்வதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. அவர்களுக்கு சமாதானம் தேவைப்படுகின்றது. அரசியல் தீர்வுத் தேவைப்படுகின்றது. அதேவேளை புல்களைப் பற்றியும் தமிழின அரசியல் நோக்கம் பற்றியும் அவர்க

ளிடம் பரவலான அச்சமுள்ளது. தமிழ் மக்களுக்கும் சிங்கள மக்களுக்கும்மீடையில் ஆக்கபூர்வமான அரசியற் பரிமாற்றம் இருக்கவில்லை. சிங்களத் தேசியவாதி யூடாகவே சிங்கள மக்கள் தமிழ் அரசியல் பற்றி பெரும்பாலும் அறிந்துகொள்கின்றார்கள். இது மிகவும் திருப்திப்படுத்தாத கவே உள்ளது.” (முஸ்லி: செவ்வி - 1. சிவராஜ், வீரகேசி 10.08.2003) சத்தியமான வசனங்கள் கரிவை. இவற்றினை மிகப் பெருந்தளவையே நேரத்தில் மனம் திறந்து சொன்னதற்காக

**நாங்களும் எங்கள் நம்பிக்கைகளும்
“மனம் வெளுக்க வழியுண்டா?”
அல்லது**

**வெ-சுல-கைரீலே கைரீ விசுரீ!
மீத்த ரணில்-பிரபா-நோர்வே கிரகசிய ஒப்பந்தத்திற்கு ஒரு வருடம்!
RANL-PRABHA-NORWAY PSEUDO AGREEMENT WHICH BETRAYED THE COUNTRY!**

தமிழ்மக்கள் மட்டுமன்றி சிங்கள மக்களும் உயர்கோடவிற்கு நன்றிமுடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். அவரது செவ்வியல் சில ஒளிக்கீற்றங்கள் வருமான, “சிங்களத் தேசிய வாழ் முன்னோக்கிப் பார்க்கும் ஒன்றும். யூனிடோடு அறிதல் பற்றிய அச்ச உணர்வி தேவான அது தங்கி நிற்கின்றது— தமிழர் பிரச்சினையை ஒரு சிறுபான்மையே பிரச்சினையாக சிங்கள ஆளும் வர்க்கம் இன்னமும் பாதிப்பதற்கு சிங்களம் என நினைக்கின்றோம். போரிடும் பிரிவு ஆகட்டும் சனாதிபதி சந்திரிகா ஆகட்டும் அவர்கள் தமிழ்மக்கள் பிரச்சினையை ஒரு சிறுபான்மையினரின்

க. வே. பாலகுமாரன்

விடயமாகவே பார்க்கின்றனர். சிங்கள ஆளும் வர்க்கத்தின் பிரதலில் உள்ள வரையறை இதுதான்... தூதிட்டவசமாக இலங்கையினுடைய யாப்பியல் சட்ட விவாதங்கள் சமக்சு என்கிற கருத்தை ஏற்குமன விற்கு வளர்ச்சியடையவில்லை. அதாவது தமிழ் சிறுபான்மையை தேசிய குறிக்கோளின் அங்கமாக கொள்ளப்படவில்லை.” மதிப்பிற்குரிய உயர்கோடவின் கருத்தின்படி உலகத்திற்கு யா சான் கூறமுடியும்?

இன்னொரு ஆதாரத்தினையும் பார்ப்போம். உண்மையிலே எம் மக்களுக்குப் பிடுகு அறிச்சினையத் தந்த தகவல்து. “அரசு சார்பற்ற நிறுவனமான சோசல் இன்டிகேட்டர்” 17 மாவட்டங்களில் ஆய்வினா வாக்கெடுப்பினை நடத்தியது. சமக்சுமுறை குறித்து சிங்கள மக்களில் 50.5 விழுக்காடு மக்கள் எதிர்மதிப்புத் தெரிவித்தது உள்ளது. 27.5 விழுக்காடு மக்கள் கருத்து தெரிவிக்க மறுத்துவிட்டனர். சமாதானம் என்றால் யுத்தம் முடிவிற்கு வருதல் என்பது போலும் என 17 மாவட்டங்களில் சேர்த்தே 51.9 விழுக்காட்டு மக்கள் கூறியுள்ளனர். (யாற்போனம், மட்டக்களப்பு, மன்னார், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு போன்ற மாவட்டங்கள் கணியில் இடம்பெறவில்லை) 50.6 விழுக்காட்டு சிங்கள மக்களே இந்த அரசிற்கு அமைதி வழியில் சமாதானத்தை உண்டாக்கும்

நோக்கம் உண்டென்றும், 16.8 விழுக்காட்டு சிங்கள மக்களே விடுதலையைப் புல்களுக்கு பெரும வர்த்தை மூலம் சமாதானம் காணும் விருப்பு உண்டென்றும் முன்றாம் தர்ப்பு தலையிட்டது. 22.4 விழுக்காட்டு சிங்கள மக்களே விருப்பு கின்றார்கள் என்பதாக, கூட்டுப்புல்களை பிற்தொட்டு உருவடையாக 4.3 விழுக்காட்டு சிங்கள மக்களே ஏற்கத் தயாராகவள்ளனர் என்பதும் இக்கணியின் முடிவுகள். (வீரகேசி 10.08.2003) இவைகூடும் போலிகள் என்ன? சிங்கள மக்கள் இன்னமும் முன்றாக ஆயத்தமாகவில்லை என்பதல்லவா? இப்போது நிலைமகள் மிகத் தேவியாகிவிட்டன.

சிங்களம் என்ன நினைக்கின்றது? சமாதானம் என்றால் புல்கள் போரை நிறுத்தி விடும்; பெருமவர்களை என்றால் சிறிலங்காவின் இறைமை, தன்னாட்சியினும், பிரதேச ஒழுமையே பட்டிப்புகையான தீர்வொன்றை புல்களை முன்வைத்து அதனை ஏற்றுச் செய்ப்படும்; இயல்பு

இவ்வாறு பல்வேறு முகம் காட்டும் வித்தையை 08-14/08-ஆம் திகதிய வெள்ளிநாள்நின்று தலை யங்கம் உரித்துக் காட்டியுள்ளது. “பல்வேறு முகங்களில் அரசாங்கம் இன்று மக்கள் முன் வருகின்றது. பிரிசின் முகம் புன்னகைத்து சமாளிக்க முயல்கின்றது. மொழிகொடவின் முகம் தீர்ப்பு போய் குடர்சகர்த்துடன் மனமேலா ஒவியத்தின் இத்தீர்ப்பியா - புரியமுடியாத முறையில் காட்டுகின்றது. ரணில் ஒரு மிகுவிதம் சாயலை சிங்களவர்களைத் தென்புகின்றார். முடிவடந்த தளபுகள் காட்டுவது வில்லாட்சியு முகம்” கத்தி காமினம் முகத்தையும் பார்க்குவிடுகோம். “இடைக்கால நிருவாகம் என்பது இறுதிக்கான ஆரம்பம். தனிநாடு உருவாக்கும் குழுவை உருவாக்கும் உருவாக்கிவிட்ட பாதசாபு நிலை நருளுக்கு நான் மோசனமடந்து வருகின்றது. பலாபிப் படைமுகமில் எதிர்சகலம் நாலு வரையில் தொங்கிக்கொண்டு வருகின்றது. இவ்வகையில் இறைமையைப் ஆள்புல ஒழுமையே

பாட்டினையும் கேள்விக்குறியாக்கும் செயற்பாடு களினவே” (03/08 உதயன்). காட்டிக்கொடுப்பிற்கே புதிய அருத்தம் கற்பிக்கும் கத்திகளமில் விவசாயத்தின் அறிவித் துறாகவே. அவருடைய தலைவியார் கூறுகின்றார் (08/08 வெவ்வி) “புலித் தலைவர் வேறுபட்டிருக்கிறார்கள். இணைப்பாட்சித் தீர்விருகு சம்பந்தியரையானல் என் தலையை அழுத்து தட்டும்வாழ்து அவருக்கு அனுப்பிவைப்போம்” இதனைவையு முடிக்க மாத்த திருப்பிப் போட்டுப்பாடுங்கள். சிங்களம் தலைவர்கள் இணைப்பாட்சித் தீர்வினை ஏற்றால் தமிழ்மக்கள் அனைவரும் தம் தலைகளைக் கொய்து அம்மையாருக்கு அனுப்புவார்கள் என்ற வரும்.

இடைக்கால நிருவாக அமைப்பின் வரையு தொடர்பாக புல்கள் தமது நிலைப்பாட்டினை அறிவிக்க முன்னர் இவ்வளவும் நடத்தேறிவிட்டது. அப்படியானல் இன்னவள்ள நடக்கும் முறியுறவுக்காக அவர்கள் கூறுவதை அவதூறியுங்கள் “சத்தத்திக் கட்சியும் ஜ.தே.கட்சியும் தமிழர் தொடர்பான பிரச்சினைகளில் ஒடுமையிலான தீர்வையே பெறுகின்றன. ஒரு கட்சி ஆட்சியிலேயே இருக்கப்போகும் களை ஒடுக்குவதற்கு முடிவாகி துணையாகின்றது. முடிவாகி பிடிவிலிக்கு வருகின்றபோது முன்னர் ஆட்சியுற்ற கட்சி தமிழர் மீதான ஒடுக்கு முறைக்குத் துணையாகின்றது. ஒடுக்குவர்கள் ஒடுக்கப்படுவார்களான ஒடுக்கிக்கொண்டே இருக்கின்றார்கள். புல்கள் பெருமையாக இருக்குமானது வேண்டப்படுகின்றார்கள். அரசியல் தீர்வை முன்னவைத்தபோது அதன் கூடத் தன்மையை அறிந்து குரல் கொடுத்தவர்கள் பாய்ச்சுவாதிகள் என முத்திரை குத்தப்பட்டு குத்திக்கொடு உள்ளார்கள். சமாதானத்தை குழப்புவார்கள் என குற்றம் சாட்டப்பட்டார்கள். நற்போது சமாதானத்தைக் குழப்பும் சிங்களத் தலைவர்களிடே குற்றமேயுண்டா? சமாதானத்தை வாயெழுந்தி உண்ண விரதமிருக்க சிங்களத் தலைவர்கள், ரணில் போன்றோர் முன்வருவார்களா? (நமது சமுதாயம் 04.08.2003)

இங்கே திரு.முதிருநாவுக்கரசு எழுப்பும் பிரதான ஆழமான அரைக்கமுடியாத வினை இதுதான். அமைதியைக் குழப்புவோர் எனக் கூறுபடுவோர் மீதும் சரவதேசம் பாய்ச்சுவாதிகள் எனக் கூறுபடுவோர் மீதும் பல்லாயிரம் கோடி செலவுகளுக்கு படை பெருந்து நீதியை(?) நினைப்பட்டுவோர் சிறிலங்கா மீதும் இத்தகைய நடவடிக்கையை எடுப்பார்களா? இங்கள்ள முறைத்தகையை வாசகிகள் புரிந்துகொள்வார்கள் என நம்புகின்றோம். நாங்களும், எங்கள் நம்பிக்கைகளும் இவைதான். கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் வார்த்தைகளைப் பார்ப்போம்.

“கண்ணீரைக் கூட்டுதல்தோடும் விப்புக்களை மீறுபுள்ளோம் உணர்ச்சிச் சுழிப்புக்களை உதறிவிட்டோம்... ஒருபெரும் நிகழ்வை தரிசித்துள்ளோம் அதன் பலத்திலே அதன் விதைப்பில் அதன் தனிமையில் நிமிர்ந்து நிற்கின்றோம்.”

சுதந்திரம் என்பது எல்லோருக்கும் பிரியமான ஒன்று. சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அது அதிக பிரியமானது.

“பெரும் தொகையில் மக்கள் காணாமல் போதல்களை, பெயரில்லாத கல்வறைகளை, தந்தையர் இல்லாத குழந்தைகளைப் பெரும் மௌனம் மூடிக் கொண்டிருக்கிறது. பயம், விரக்தி, இரகசியம் வெளிப்படாமல் யிலிருந்தே அந்த அமைதி உருவாகியிருக்கிறது...”

1992.02.09 ஆம் திகதியன்று இனடிபென்டனர் இதழ் இப்படி எழுதியது. இந்தோனேசியாவின் ஒரு மாகாணமாக இப்பொழுது வரை இருக்கின்ற ஆச்சேயில் நிலவியிருக்கிற சூழ்நிலையையே

வில் சுல்தான் ஆட்சி நிறுவப்பட்டது. இந்து சமுத்திரத்தையும் பசுபிக் சமுத்திரத்தையும் இணைக்கும் மலாக்கா நீரிணைத்து இந்த சுல்தான் செல்வாக்குச் செலுத்தினார். வருமானம் தருகின்ற வாசனைத்திரவிய வந்தகத்தின் அலகு சுல்தானப் பெறும் விதத்திலேயே டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பனி உருவாக்கப்பட்டது.

1602 ஆண்டில் டச்சுக்காரருக்கும் பிரித்தானியருக்கும் ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின்படி ஆச்சேயை பகுதிகள் டச்சு செல்வாக்குக்கு உட்பட்டன. 1873 ஆண்டில் டச்சு

பலியானார்கள்.

ஒரு வருடமாக இந்தப் பரவலான கிளர்ச்சியை அடக்க முயற்சி செய்து தோல்விகண்டபின், பிராந்திய இராணுவக் கமாண்டரான மேஜர் ஜெனரல் ஜோக்கோ பிரமனோவின் ஆணைகளின் பேரில் இந்தோனேசிய ஆயுதப் படைகள் திட்டமிட்ட படுகொலை முயற்சிகளில் இறங்கினார்கள். முறைமையான பிராந்தியப் படைகள் மீள்பெறப்பட்டு, அவற்றைப் போல் இருமடங்கு கமாண்டோப் படையினர் களமிறக்கப்பட்டார்கள். இந்த இராணுவக் கமாண்டோ

தொடர்ந்துசென்ற கிராமவாசிகள் திறந்த குழி ஒன்றிலே 200 உடல்கள் கிடப்பதைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். என்று ரோப்டர் குறிப்பிட்டிருந்தது.

பெரும் தொகையான ஆச்சேய் மக்கள் ஏதிலிகளாக மலேசியாவுக்குத் தப்பியோடினார்கள். இந்த ஏதிலிகளில் பெரும்பாலானவர்களை மலேசியர்கள் திரும்பவும் இந்தோனேசியாவுக்கு அனுப்பி

எவருக்கும் கேட்காத ஆச்சே மக்களின் குரல்.

அந்த இதழ் அப்படிக்குறிப்பிட்டிருந்தது.

இந்த ஆச்சேயின் வரலாறு என்ன? அங்குள்ள மக்கள் யார்? அவர்கள் குரல் ஏன் யாருக்கும் கேளாமல் போனது? என்று கேள்விகள் எழுந்து தவிர்க்க முடியாதே.

ஒருபுறம் மலாக்கா நீரிணையும் மறுபுறம் இந்த சமுத்திரமும் அணைத்துக் கொண்டிருப்பதும் மத்தியரேகை நடுவில் ஊடறுக்கின்றதுமான கமாதந்திர தீவின் வடக்கு முனையில் ஆச்சே மாகாணம் அமைந்திருக்கிறது.

1292ஆம் ஆண்டில் புகழ்பெற்ற ஆய்வுப் பயணவரான மார்க்கோ போலோ சுமாதந்திர தீவுகளுக்கு வந்தபோது தன் வருகை அங்கே ஏற்படுத்தப் போகும் இரத்தக் களரிகளை உணர்ந்திருக்கமாட்டார்.

1509ஆம் ஆண்டில் போர்த்துகேய வந்தகர்கள் அங்கே காலடி வைத்தார்கள். வழக்கம் போலவே டச்சுக்காரர்கள் 17ஆம் நூற்றாண்டு காலான்றிக் கொண்டார்கள். 17ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்குறுகளில் பிரித்தானியரும் வந்தார்கள். ஆனால் அவர்களால் டச்சுக்காரரோடு தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல், மலாக்கா தீவைப் பெற்றுக்கொண்டு அதற்குப் பிரதியாக சுமாதந்திராவிலிருந்து ஆர்ச்சியோப் வெளியேறினார்கள். 19ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதும் டச்சுக்காரர்கள் தங்கள் ஆதிக்கத்தை உள்ளூர் ஆட்சியாளர் மீது விரிவாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை இறையணை (1873-1903) எதிர்த்துப் போராடியவர்களாக ஆச்சே மக்கள் இருக்கிறார்கள். 2^{ம்} உலகப் போரின்போது (1939-1945) கிட்டத்தட்ட சுமாதந்திர முழுவதும் ஜப்பானிய ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் இருந்தது.

1942 ஆண்டிலிருந்து போர் முடிவுவரை இந்தோனேசியாவில் நிகழ்ந்த சுதந்திரப் போராட்டத்தில் சுமாதந்திரா முக்கிய பங்கை வகித்தது. இங்கே 25 மில்லியன் ஆச்சே மக்கள் வாழ்கிறார்கள். ஆச்சே மாகாணத்தில் மட்டும் 5 மில்லியன் ஆச்சே மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இவர்கள், தங்கள்னை, இந்தோனேசியாவின் கட்டுப்பாட்டை கையில் வைத்திருக்கும் ஜாவா இன மக்களிலிருந்து வேறுபட்டவர்களைக் கருதுகிறார்கள். சி.பி. 700 ஆண்டளவில் தென்கிழக்காசியாவில் முதன் முதலாக இல்லாமல் மத்ததை தழுவிக்கொண்ட நாடாக ஆச்சே மாறியது. 804 ஆண்டள

பெரும் தொகையில் படுகொலை செய்யும் முயற்சியில் உள்ளூர் மக்களையும் இணைந்து கொள்ள கோரினார். “ரெம்போ” இடிமுக்கு (17.11.1990) பிரமனோ அளித்த பேட்டியில், “GAM உறுப்பினர்களை கண்டால் அவர்களைச் சுட்டோ, வெட்டியோ கொலைசெய்து விடுங்கள்.... விசாரணை எதுவும் தேவையில்லை, என்று இந்த மக்களுக்குக் கூறியிருக்கிறேன்.” என்று

வில்லை. 1949 ஆண்டில் புதிதாக உருவாகிய இந்தோனேசியா நாட்டில், ஆச்சேயும் அதன் விருப்பத்திற்கு மாறாக உள்ளடக்கப்பட்டது.

இந்த ஆணையை நடைமுறைப்படுத்த ஜாவாவிலிருந்து துருப்புகள் வந்திறங்கினார்கள். தொடர்ந்துவந்த வருடங்களில் சமயக் கட்டுப்பாற்ற அரசை வீழ்த்த ஆச்சே மக்கள் இல்லாமிய போராட்டங்களை நடத்தினார்கள். இதன் காரணமாக இந்தோனேசியா ஒருவகை சுயாட்சியை ஆச்சேக்கு வழங்கியது. ஆனால், ஜாவாவில் இருந்து மில்லியன் கணக்கான ஜாவா இனத்தவர்கள் ஆச்சேக்குள் புயம்பெயர்ந்தார்கள்.

1976 ஆண்டிலே “சுதந்திர ஆச்சே” போராளிகள் (GAM) சுதந்திர பிரகடனம் செய்தார்கள். இந்தக் கிளர்ச்சியை அடக்க இந்தோனேசிய இராணுவம் சுவீரக்க மற்ற தந்திரோபாயங்களைக் கையாண்டது. அப்பாலிகளான பல ஆச்சே மக்கள் இறந்து

விட்டார்கள். அங்கே இவர்கள் உடனடியாக கைதுசெய்யப்பட்டு, சிறையிடப்பட்டார்கள். அல்லது கொலை செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால், GAM இன் கெரில்லாப் போராட்டத்தை முறியடிக்க இந்தோனேசியாவால் முடியவில்லை. இந்தோனேசியா என்றவுடன் அது கிழக்குத்திமோரில் நிகழ்ந்திய கொடுமையான எதுவும் தேவையில்லை, என்று இந்த மக்களுக்குக் கூறியிருக்கிறேன்.” என்று

குடியேற்றநாடு என்பதால் கிழக்குத் திமோரில் இருந்து அது வேறுபட்ட அரசியல் தகுதியை கொண்டிருக்கிறது என்று இந்தோனேசியா நீண்டகாலமாகவே வாதிட்டு வருகிறது. சர்வதேச சமூகமும் குறிப்பாக மேற்கு நாடுகளும் அமெரிக்காவும் இந்த முட்பாத்தமையான வாதத்துக்கு தலையசைத்து வருவதாக ஆச்சே மக்கள் கூறுகிறார்கள். சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனம் முன்னைய போர்த்துகேசு, ஆய்ங்கேய, பிரெஞ்சுக் குடியேற்ற நாடுகளுக்குத்தான் பொருத்தம், ஆச்சே போன்ற டச்சுக் குடியேற்ற நாடு

களுக்குப் பொருந்தாது என்பது போல் நடந்துகொள்கிறார்கள். ஜநாவினுடைய 1514(xv), 3314 (xxix), 2625(xxv) இலக்கத் தீர்மானங்கள் பிரித்தானிய, பிரெஞ்சு, போர்த்துகேசு, ஸ்பானிய குடியேற்ற நாடுகள் தொடர்பாகவே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. டச்சு கிழக்கிந்திய மக்கள் இவற்றில் இருந்து தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்தவ கிழக்குத் திமோரிலும் பௌத்த திபெத்துக்கும் பொருத்த திபெத்தின் நியாயங்கள் முல்ஸ் இம் ஆச்சேக்கும் கொள்கைவாக்கும பொருத்திப்போகாத காரணம் என்ன?

ஒரு ஆட்சியினால் கொடுமைப்படுத்தப்படுகின்ற இருவேறு இனங்கள் வெவ்வேறு முன்னைய குடியேற்றவாத நாடுகளின் கீழ் இருந்தவை என்பதால், உலக நாடுகளால் வேறுபட்ட விதத்தில் நடத்தப்படுவது எந்தளவு நியாயமானது என ஆச்சே மக்கள் கேள்வி எழுப்புகிறார்கள்.

குடியேற்ற நாடுகள் தொடர்

பான ஜநாவின் 2625(xxv) வது தீர்மானம் “ஒவ்வொரு குடியேற்றப் பிராந்தியமும் அவை வற்றுக்கான சட்டரீதியான தகுதிகளை (Juridical Status) கொண்டுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் சுதந்திரம் பெறும் உரிமை (Right of Independence) உண்டு” என்று கூறுகிறது. இதற்கு முரண்பட்டதாகவே சர்வதேச சமூகத்தின் நிலைப்பாடு இருந்து வருகிறது என்று அம்மக்கள் முறையிடுகிறார்கள். தங்கள் முன்னோர்கள் இருந்தியை சிந்தனைத்து டச்சுக்காரர் கைப்பற்றிய குடியேற்ற நாடுக

ளான ஆச்சே, மொலூக்க, பப்புவா ஆகியவற்றை அவற்றின் முறையான உரித்தாளர்களுக்கு திருப்பிக்கையளிக்கப்படவில்லை என அவர்கள் குரலெழுப்புகிறார்கள். ஆனால், இந்தோனேசியா உருவாக்கப்பட்டபொழுது கிழக்குத்திமோர் அதன் பகுதியாக இருக்கவில்லை. ஜகார்த்தா இராணுவம் 1975 ஆண்டில்தான் கிழக்குத் திமோர் ஆக்கிரமித்து எனவே கிழக்குத் திமோருக்கு இருக்கின்ற சட்டபூர்வமான அடிப்படியோ சர்வதேச ஆதரவோ ஆச்சே போராட்ட இயக்கமான GAMற்கு இல்லைபென்று இந்தோனேசியாவின் சர்வதேச நெருக்கடிக்குகான குழுவின தலைவர்களின் ஜோரால் கூறுகிறார்.

எது எவ்வாறாயினும் சுவீற் சர்வதேசத்தின் ஹென்றி ருணான் மையத்தின் ஏற்பாட்டில் ஆச்சே விடுதலை இயக்கமான GAM இற்கும் இந்தோனேசிய அரசுக்கு மிடையே மிக இரகசியமான பேச்சுவார்த்தைகள் ஜெனீவா நகரிலே 2000 ஆண்டிலிருந்து இடம்பெற்றன. ஆச்சேயின் நான்கு மில்லியன் மக்களுக்கு அதிக சுயாட்சி, 2004ல் மாகாண சட்டசபைக்கான தேர்தல், நிர்வாகம், விஜோதங்கள் இடநிறுத்தல், மாகாணத்தின் எண்ணெய்வளவு வருவாயில் எழுபது வீதமானவற்றை மாகாணமே வைத்துக்கொள்ளும் உரிமை முதலிய அம்சங்கள் அடங்கிய ஒப்பந்தமொன்று 2002.12.09 திகதி கையெழுத்தாகியது. ஒப்பந்தப்படி கடந்த பெப்ரவரி மாதத்தில் இருந்து ஆச்சே போராளிகள் தங்கள் ஆயுதங்களைக் கையளிக்கத்

— விடாருளான —

தொடங்குவார்கள் என்றும் அவற்றை கவில் நடுநிலையாளர்கள் தங்களுக்கு மட்டும்தெரிந்த இடத்தில் சேமிப்பார்கள் என்றும் இந்தோனேசிய இராணுவம் பாதுகாப்புநிலை அரசைக்கு பின் நகர்வார்கள் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

இவ்வொப்பந்தம் கைச்சாத்தானபோது பிரான்ஸ், அமெரிக்கா, கனடா, ஜப்பான், சுவிட்சர்லாந்து, உள்நிலை ஒப்பந்த நாடுகளின் தூதரவர்களும், சுவீற்சர்லாந்து நாட்டின் உத்தியோகபூர்வ பிரதிநிதிகளும் பிரசன்னமாக இருந்தனர். டாக்டர். டெய்வி அப்துல்லா தலைமையிலான ஆச்சே போராளர்

திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள குரங்குபாளையம் என்ற கார்ட்டுப் பகுதியில் அமைந்துள்ள புலிகளின் முகாம் அகற்றப்படவேண்டும் என்று சிங்களப் படைத்தரப்பு போர்நிறுத்த கண்காணிப்புக் குழுவிடம் முறைப்பாடு செய்திருந்தது.

புலிகளின் முகாம் அமைந்துள்ள பகுதி படையினரின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பிரதேசம் என்பது படைத்தரப்பின் வாதம். அத்துடன், இந்த முகாமை புலிகள் மீது அண்மையில் அதாவது போர்நிறுத்த ஒப்பந்த காலத்தில் அமைந்துள்ளன என்றும் படைமீது சாட்டுப்புகள் உள்ளன.

எனவே இது போர்நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை மீறவதாக உள்ளது. ஆகவே, உடனடியாகவே இந்த முகாம் அகற்றப்பட வேண்டும் என்று படைத்தரப்பு முறைப்பாடு செய்திருந்தது.

படையினரின் இக்குற்றச்சாட்டுக்கள் தொடர்பாக போர்நிறுத்த கண்காணிப்புக் குழுவின் புலிகளிடம் கருத்துக் கேட்டிருந்தனர்.

படைத்தரப்பின் குற்றச்சாட்டுக்கள் அனைத்துமே புலிகள் நிராகரித்தனர். குரங்குபாளையம் பகுதி புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள நிலம் என்பதையும் - அங்கே அமைந்துள்ள முகாம் நீண்ட பல ஆண்டுகளாக உள்ளது என்ற உண்மைகளையும் புலிகள் சான்றாதாரங்களுடன் போர்நிறுத்த கண்காணிப்புக் குழுவினருக்கு விளக்கியிருந்தனர்.

எனினும், படைத்தரப்பின் குற்றச்சாட்டுக்களை சரியான ஏற்றுக்கொண்ட கண்காணிப்புக் குழுவின், குரங்குபாளையம் முகாமை அகற்றப்பட புலிகளிடம் கோரினர். அதற்குக் காலக்கெடுவும் விதித்திருந்தனர்.

கண்காணிப்புக் குழுவின் இந்தத் தீர்ப்பு நியாயமற்றது என்று கூறி அதை ஏற்க புலிகள் மறுத்துவிட்டனர்.

குற்றச்சாட்டுக்களை தீர் விசாரிக்காமலும் - உண்மை எதுவென்று தீவிரமாக ஆராயாமலும் கண்காணிப்புக் குழுவின் அவசரப்பட்டு தீர்ப்புக் கூறியுள்ளனர் என்பது புலிகளின் நிலைப்பாடாகும்.

இவ்வாறுதான் முன்னரும் காஞ்சிபுத்தூர் அகற்றப்பட்டபின் தமீர்ப்புக்கள் மீது நடாத்திய கொலைத்துக்குதல் சம்பவத்தை தீர் விசாரிக்காமல் - படைத்தரப்பின் தெரிவித்த காரணங்களை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு அப்பாவி மக்களைக் குற்றவாளிகளாக்கியது கண்காணிப்புக்குழு.

தமது முகாமைத் தாக்க புலிகள் இயக்கத்தின் மக்களுடன் சேர்ந்து சிவில் உடையில் வந்தனர் என்று படைத்தரப்பு கூறியிருந்தது. முகாமிலுள்ள புகுந்து தம்மைத் தாக்கியபோதே தாம் கட்டடமாக படையினர் தெரிவித்தனர். அதற்குச் சாட்சியாக முகாமின் உள்ளே இருந்த தழிழரின் உடல்கள் சிலவற்றையும் - எரிபும் ரயர்க்களையும் கண்காணிப்புக் குழு வினாருக்குக் காட்டினர். படையினர் கூறியது உண்மையென்று ஏற்றுக் கொண்டு - அவசரப்பட்டு அவர்களை நியாயப்படுத்தி கண்காணிப்புக்குழு அறிக்கையும் வெளியிட்டது.

ஆனால் படையினர் காட்டிய தாய்க்கள் அனைத்தும் தாம் செய்த படுகொலைகளை மறைக்க ஏற்படுத்திய செயற்கையான ஏற்பாடுகளே என்ற உண்மையை அப்பகுதி மக்களும் - பொது அமைப்புகளும் நிரூபித்தன. முகாமுக்கு வெளியே வீதிகளில் இறந்துவிட்ட தழிழர்களின் உடல்கள் சிலவற்றையும் - வீதியில் எரிந்துகொண்டிருந்த ரயர்கள் சிலவற்றையும் இழுத்துவந்து முகாமிலுள்ளே போட்ட படையினர் கண்காணிப்புக் குழுவினரை எமாற்றியிருந்தனர்.

இந்த உண்மை நிரூபிக்கப்பட்டதும் தமது முன்னைய அறிக்கையை மீள்ப

பெற்ற கண்காணிப்புக் குழுவின் இரண்டாவது அறிக்கையை வெளியிட்டு தமரும் குரங்குபாளையம் - உலகையும் குழப்பியிருந்தனர். அந்த அறிக்கையிலும் கட்டட கொலைக்காக படையினரை குற்றம் சாட்டவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதேபோன்று புலிகளின் கப்பல் தகப்புகள் தொடர்பாக சிங்களத் தரப்பை குற்றம்சுமத்த கண்காணிப்புக்குழு முனையவில்லை.

படைத்தரப்பின் முறைப்பாட்டை மீட்க கடுமையாகவும் - அவசரமாகவும் அணுகுமுறையும் கண்காணிப்புக்குழு, புலிகளின் முறைப்பாடுகளை அவ்விதம் நோக்க முயலாமைக்கான காரணம் புரியாமலேயே

கம் கொண்டது. புலிகளைச் சீண்டுவதே இதன் குறிக்கோள் ஆகும்.

இத்தகைய ஒரு சீண்டல் நோக்கத்துடன் படையினர் சோதனைபோட முனையும் வேளைகளில் "அவசியமற்ற நடவடிக்கைகள் இவை" என்று கூறி படைத்தரப்பிற்கு இடித்துரைப்பதற்குப் பதிலாக சோதனைகளுக்கு அனுமதியிடுவது கண்காணிப்புக் குழுவின் நடுவுநிலைமையை கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றது.

இவைபோன்றதுதான் குரங்குபாளையம் சம்பவப் பின்னணியும் உள்ளது.

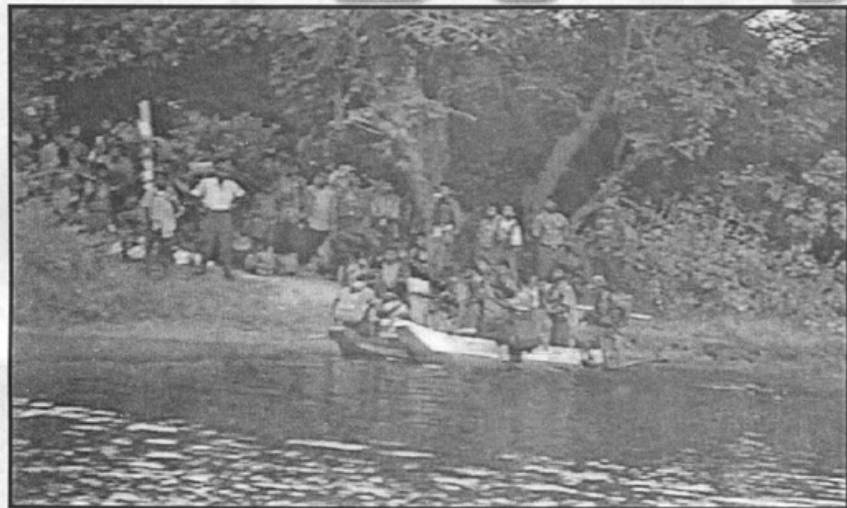
இந்த முகாம், இரண்டாம் சுழி போரின் தொடக்கத்துடன் 1990இல், அந்த இடத்தில் அமைக்கப்பட்டதாகும். புலிகள்

சான் முகாம் இருந்ததும் - அந்த முகாமை தாக்கவந்த படையினரை விரட்டியடித்த புலிகள் தொடர்ந்தும் அங்கேயே நிலைகொண்டு வருகின்றனர் என்பதும் படையினரே அறிந்த உண்மையாகும்.

அவ்வாறாயின், குரங்குபாளையம் முகாமை புலிகள் அகற்றவேண்டும் என்பதில் சிங்களப் படைத்தரப்பு விடாப்பிடியாக உள்ளதன் மர்மம் என்ன? என்ற கேள்விக்கான விடை குழ்ச்சிகளும் அபாயமும் நிறைந்தது.

சமாதான காலத்தைப் பயன்படுத்தி அத்துமீறிய குடியேற்றங்களை செயற்படுத்துவதில் படைத்தரப்பு அதிக ஆர்வம் காட்டுகின்றது. விடுதலைப்போராட்ட காலத்தில் காரணம்போயிருந்த சில குடியேற்றங்கள்

குரங்குபாளையம் துங்ககம் சர்ச்சைகளுக்கு அப்பாற்பட்டது

1997ம் ஆண்டு கார்ப்பகுதியில் குரங்குபாளையம் ஆற்றங்கரையில் விடுதலைப்புலிகளின் அணிகள் (குழிப்புகள் காட்சியளித்தது மறைக்கப்பட்டது)

உள்ளது. இயக்கத்தின் அப்போதைய ஆட்டொகைக் கேள்வி அது அளவில் சிறிய முகாமாக இருந்தது. காட்டோரத்தில் அது ஒரு இடைத்தங்கல் முகாமாகவும் செயற்பட்டது. குரங்குபாளையம் பகுதிக்கு சிங்களப்படைகள் 2001^{ம்} ஆண்டு ஒரு நகர்வைச் செய்திருந்தன. இதற்கு முன்னர் எந்தவொரு காலகட்டத்திலும் சிங்களப் படைகள் குரங்குபாளையம் பகுதிக்கு வந்ததேயில்லை.

இரானுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதி

குரங்குபாளையம் பகுதியிலுள்ள எமது முகாமை அழிக்கவேண்டிய நகர்ந்துவந்தனர். அதை அவதானித்த புலிவீரர்கள் குரங்குபாளையத்திற்கு ஒரு சில கிலோமீட்டர்கள் தூரத்தில் வைத்தே படையினரை எதிர்கொண்டனர்.

அந்தச் சண்டையில் படைத்தரப்பு சந்தித்த சேதம் புலிகளுக்குத் தெரியாது. ஆனால் புலிகள் தரப்பில் இரண்டு போராளிகள் வீரர்களின் உடல்களும், படைமீயின் பின்வாங்கியிருந்தனர். வீரச்சாவடைந்த இவ்விரு வீரர்களின் வித்துடல்கள் குரங்குபாளையம் முகாமின் ஓர் பகுதியில் விதைக்கப்பட்டிருந்தது. அது இப்போதும் உள்ளது. இத்தாக்குதல் சம்பவத்துடன் அவசியம் கருதி குரங்குபாளையம் முகாமை பலம்வாய்ந்த நிலையாக புலிகள் அமைத்திருந்தனர். புலிகளுக்கும் சிங்கள அரசுக்கு மிடையே கைச்சாத்தான போர்நிறுத்த ஒப்பந்த காலத்துக்கு முன்னரே குரங்குபாளையம்

மீண்டும் வரத்தொடங்கியுள்ளன. திருகோணமலை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தளவில் இந்த விவகாரம் பூதாகாரமாகவுள்ளது.

குரங்குபாளையம் கார்ட்டுப் பகுதியிலும் இவ்வாறானதொரு குடியேற்றத்திட்டத்தை ஆரம்பிக்க படையினர் விரும்புகின்றனர்.

குரங்குபாளையம் பகுதியூடாக மகாவலி கங்கையின் கிளை ஆறாகிய உப்பாறு ஓடுகின்றது. இந்த ஆற்று வடிவில்தான் இருபுறத்திலும் அத்துமீறிய குடியேற்றத்தைச் செய்ய திருகோணமலைப் படைத்தலைமை விரும்பியது. ஆயினும், அங்குள்ள புலிகளின் முகாம் தங்காது திட்டத்தை அனுமதிக்காது என்பதும் படைத்தரப்பிற்கு நன்கு தெரியும்.

எனவேதான் குழ்ச்சி ஒன்றின்மூலம் புலிகளின் முகாமை அகற்ற படையினர் முயன்றுள்ளனர்.

குரங்குபாளையம் முகாமின் வரலாறு கண்காணிப்புக் குழுவுக்கு நேரடியாக விளக்கப்படுத்தப்பட்டது. இந்த முகாமின் நீண்ட ஆயுள்புற்று முதுநிப்பகுதி மக்களுக்கும் நன்கு தெரியும். ஒரு பார்த்துபட்ட விசாரணையை கண்காணிப்புக் குழுவின் மேற்கொண்டிருந்ததால் இந்த உண்மை அவர்களுக்கும் புரிந்திருக்கும்.

இவற்றையெல்லாம் தீவிரமாகவும் - நிதானமாகவும் பரிசீலிக்காமல் எடுத்த எடுப்பிலேயே படையினரின் முறைப்பாடுகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு கண்காணிப்புக் குழு தீர்ப்புக் கூறியுள்ளது புலிகளுக்கு ஏமாற்றத்தையும் - கவலையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

எல்லாளன்

கண்காணிப்புக் குழுவின் தங்காது தீர்ப்பை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று புலிகள் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

மேற்பேரலுக்கும் - படைமீட்டலுக்கும் அப்பால் வெகுதொலைவில் குரங்குபாளையம்முகாம் உள்ளது என்ற உண்மையை படைத்தரப்பும் - கண்காணிப்புக் குழுவின் முன்னர் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

சமாதானத்தின் பெயரால் எத்தனையோ விட்டுக்கொடுப்புக்களையும் - பொறுமை காத்தல்களையும் புலிகள் இயக்கம் செய்தாவிட்டது. குரங்குபாளையம் முகாம் தொடர்பான புலிகளின் நிலைப்பாட்டில் விட்டுக்கொடுத்துக்கும் - பொறுமை காத்தலுக்கும் இடமேயில்லை.

குரங்குபாளையம் முகாமின் வரலாறு கண்காணிப்புக் குழுவுக்கு நேரடியாக விளங்கப்படுத்தப்பட்டது. இந்த முகாமின் நீண்ட ஆயுள்புற்று முதுநிப்பகுதி மக்களுக்கும் நன்கு தெரியும். ஒரு பார்த்துபட்ட விசாரணையை கண்காணிப்புக் குழுவின் மேற்கொண்டிருந்ததால் இந்த உண்மை அவர்களுக்கும் புரிந்திருக்கும்.

களிலுள்ள புலிகளின் அரசியல் அலுவலகங்களில் சிலவற்றை குற்றங்கொள்ளும் படையினர் அவற்றை சோதனைப்படி முனையும் போதும் - வீதியில் பயணிக்கும் புலிப்போராளிகளை உடற்சோதனையில் முனையும் போதும் படையினரின் ஆத்திரமூட்டும் இச்செயல்களை கண்காணிப்புக் குழுவின் கண்டிப்பதும் இல்லை, அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்த முயல்வதும் இல்லை.

செல்போன்களாலும் - தொலைபேசிகளாலும் நிரம்பிவழியும் குடாநாட்டில் தொலைத்தொடர்பு சாதனங்களைத் தேடிவென்று புலிகளின் அலுவலகங்களை படையினர் சோதனையிட முயல்வது உள்நோக்க

ள். அந்தச் சண்டையில் படைத்தரப்பு சந்தித்த சேதம் புலிகளுக்குத் தெரியாது. ஆனால் புலிகள் தரப்பில் இரண்டு போராளிகள் வீரர்களின் உடல்களும், படைமீயின் பின்வாங்கியிருந்தனர். வீரச்சாவடைந்த இவ்விரு வீரர்களின் வித்துடல்கள் குரங்குபாளையம் முகாமின் ஓர் பகுதியில் விதைக்கப்பட்டிருந்தது. அது இப்போதும் உள்ளது. இத்தாக்குதல் சம்பவத்துடன் அவசியம் கருதி குரங்குபாளையம் முகாமை பலம்வாய்ந்த நிலையாக புலிகள் அமைத்திருந்தனர். புலிகளுக்கும் சிங்கள அரசுக்கு மிடையே கைச்சாத்தான போர்நிறுத்த ஒப்பந்த காலத்துக்கு முன்னரே குரங்குபாளையம்

ஏரிகிறது அல்லது வலிக்கிறது அல்லது நோகிறது எதைச் சொல்வது. இதைவிட உயிர்போகும் ரணவளி என்று சேர்த்துச் சொல்லலாம்... உட்படித்தான் அவனிற்கிருக்கிறது. இடதுகையிலும் இரண்டு கால்களிலும் ரவைபட்ட காயங்கள். காயங்களின் வழியே இரத்தம் பெருகிக்கொண்டிருந்தது. இரத்தத்தை தடுக்க சிறு துணிகளால் சுட்டுப்போடக் கூட முடியவில்லை. இரத்தம் சொட்டுச் சொட்டாய் சிந்திக்கொண்டேயிருந்தது அவனால் இராணுவத்தை பார்க்க முடிகின்றது. அங்குமிங்கும் கலவரம் படிந்த முகங்கள் அவர்கள் அவைந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

இன்னும் இராணுவம் இவனைக் காணவில்லை. ஆனால் அவனையே இலக்கு வைத்தத் தேடுவதால் சில வேளை இனிக் கண்டுவிடலாம்.... தலையை மெல்ல அசைத்துப் பார்க்கின்றான் தலை அசைகிறது. அப்ப இன்னும் சாகவில்லை. நினைவிழக்கவில்லை. உயிர் இருக்கின்றது. அவனுள் நினைத்துக் கொள்ளான். உடல் முழுதும் சோர்ந்து விறைத்துப் போயிருந்தது. கழுத்தளவு தண்ணீருக்குள் எவ்வளவு நேரம்தான் மறைந்திருப்பது. தலையை மெல்ல உயர்த்தி மூச்செடுப்பதும் பின் அம்பிந்து மறைவதுமாய் நீண்ட நேரம் பெரும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டே நின்றான்.

இராணுவம் போவதாக இல்லை. 'உடல் சோர்ந்து மயங்கிக்கொண்டு போகிறேன்' என்ற உணர்வை மட்டும் அவனால் உணர முடிகின்றது. மயங்கினால் இந்தத் தண்ணீருக்குள்ளேயே... அவன் சாவைப் பற்றி நினைக்கவில்லை. இராணுவத்தைத் தாண்டி வெளியில் இப்போது போய்ச் சேரவேண்டுமே. குமுதன் தன் கடைசி முயற்சிச் சொன்ன அந்த இரண்டு வரிகள்... அவை எப்படியும் உரிய இடத்தில் சொல்லப்பட்டே ஆகவேண்டும்.

நினைவுகள் மங்கிக்கொண்டிருந்தது. உடல் முழுவதும் சோர்ந்துவிட்டது. போய்ச் சேரவேண்டும் என்ற உணர்வு மட்டும்தான் மிகுசியிருந்தது. இராணுவம் விலகுவதாக இல்லை.

காயப்பட்டதால் சிதைத்து தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் தசைகளை மீள்கள் கடித்தது. 'மீள்களுக்குக் கொஞ்சம்கூட இரக்கம் இல்லை.' ஒரு கையைத்தான் அசைக்க முடிகிறது. முன்பு இடங்களில் காயம், எப்படி மீள்களைக் கலைப்பது? ஊல அசைத்தால் எதிரி கண்டு விடுவான். 'ஐயோ' அப்படியே நின்றான். மீள்கள் காயத்தை கொத்திக் கொத்திக் தசைகளை இழுக்கின்றன. கரையில் இராணுவம் கண்களால் தூண்டில் போட்டு அவனையே தேடுகின்றது. அவன் மரத்தையே போல் நின்றான். ஆனாலும் உடலும் உணர்வுகளும் மரத்துவிடவில்லை.

அவன் இந்த தேசத்திற்காக தன்னை அர்ப்பணித்துவிட்ட கரும்புலி வீரனல்லவா? தேசத்திற்காகத் தன் வேதனையைப் பொறுத்துக்கொண்டான். மெல்ல மெல்ல அவன் நினைவுகள் சோர்ந்து தன்நிலை மறந்தான். பின் திரிசூற்று விழிப்புறான். அது நித்தியமோ? மயக்கமோ? அவனால் உணர முடியவில்லை. இரண்டும் தாராளமாய் அவனது உடலில் வந்திருக்கலாம் இரண்டு இரவுகளாக முடாத கண்கள், முன்பு காயங்களின் வழியே உடலில் இருந்து வெளியேறிக் கொண்டிருக்கும் குருதி, தண்ணீரின் குளிர்... இத்தனைபடி இருக்க எவ்வளவு நேரம்தான் உடலை மணத்தால் சுட்டுப்படுத்தி வைத்திருப்பது?

நினைவுகள் மங்கிக்கொண்டு போக கண்களுக்குள் சில முகங்கள் சிரிப்பது, கோப அனால் தெறித்தபடி; சபேசன், குமுதன், குமரேஸ், ஆசா, செங்கதிர்

இன்னும் எத்தனையோ முகங்கள்... அவற்றின் அசைவுகள்... அது கனவுதானா? அல்லது மனதில் மாறாமல் கடைசியாக பதிந்த காட்சிகளா? சில கனவுகள் காட்சிகளைப் போலவும் காட்சிகள் கனவுகளைப் போலவும் நடந்து முடிந்துவிட்ட சில மணத்துணிகளை என்னவென்று சொல்வது? நினைவுகள் சொட்டுச் சொட்டாய் வழிந்து கொண்டிருந்தன. நந்து முடிந்த காட்சிகள் மனதில் படச்சுருளாக விரிந்தன.

பிரதான இலக்குகளை நெருங்கச் செல்வதற்காக இருந்த சிறுதடை. அந்தக்

சுட்டுவிட்டுத் திரும்ப இடது கையில் காயம் பட்டுவிட்டது. காயம்பற்றி நினைக்காத தனது பணியை அங்கே செய்து கொண்டிருந்தான். காயப்பட்டவர்கள், வீரச்சாவடைந்தவர்கள் இடைவெளியை நிரப்பி இலக்குத் தேடினான். இல்லை, இலக்கைக் காண வேயில்லை.

பின்வாங்கும்படி கட்டளை கிடைத்தது. அணிகள் பின் வாங்கத்தொடங்கின. பின் வாங்கத் திரும்பியபோது அவனது கண்களில் குமுதன் தெரிந்தான். தாண்டிக்குள் சண்டைக்கும், கரிப்பட்ட முறிப்பு 'ஹேலி' அடித்த தாக்குதலிற்கும் அவனைப்பெல்லாம் தலைமை தாங்கி அழைத்துச் சென்றவன்.

அந்த வளர்த்ததைகளுக்காய்...

தடைக்கம்பிகளை வெட்டி மெல்ல மெல்ல ஒவ்வொருவராய் தடைதாண்டி, எதிரியின் சூட்டை எதிர்பார்த்துத் தம் கரைக ஆயுதத் தோடு புற்களினுள் மறைந்தபடி இவனும் இன்னுமொருவனும். அணிகள் முதலாவது தடையை வெட்டி இரண்டாவது தடைக்குச் செல்ல வேறு முகம் ஒன்றினுள் நுழைந்த அணிகள் தாக்குதலை ஆரம்பித்துவிட்ட சத்தங்கள் கேட்டதும், எதிரி எங்கும் உசார எடந்து விட்டான் தடையை 'போய்றினா' வைத்து உடைத்து அணிகள் உள்நுழைய முன்னேரே காவலரணில் இருந்து குடுகள் வந்தன. அந்தச் குடுகளிலேயே இவனது இரண்டு கால்களிலும் ரவைகள் பட்டு விட்டன. காயத்தைக் கவனிக்காமல் அந்தக் காவலரணில் இருந்து வந்த குடுகளை இவனது ஆயுதத்தால் அடக்கிவிட்டான்.

— துளசிச்செல்வன் —

காயத்தைப்பற்றி கதைப்பதற்கு, ஏன் நினைப்பதற்கே நேரமில்லை. வேகமாக உள் நுழைந்து இலக்குகளைத் தேடினார்கள். இலக்குகள் இடம் மாற்றப்பட்டுவிட்டன. எதிர்பார்த்து வந்தது அங்கே கிடைக்கவில்லை. கிடைத்த இலக்குகளைத் தற்குக் கத் தொடங்கினார்கள். எதிர்ப்புகள் வந்த திசைநோக்கி சுட்டுச்சுட்டு எல்லோரும் முன் நேறினார்கள். மாடிவீடு, தகரவீடு, கட்டடங்கள் இப்படி பல பகுதிகளில் இருந்துவந்த குடுகளை அவனின் கரைக ஆயுதம் நிறுத்தியது. ஆனையிறவின் மையப் பிரதேசத்தினுள் அந்த அணிகள் தங்கள் சுட்டுப்பாட்டில் கொண்டுள்ளிருந்தன.

சபேசன்... எல்லோரையும் இறங்கும்படி கட்டளையிட்டபடி முன்னே செல்ல பக்கவாட்டாக இருந்து சபேசனை நோக்கிச் சுட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள் இராணுவத்தினர். "சபேசனை பக்கவாட்டா அடிக்கின்றான்" கத்திக்கொண்டு பக்கவாட்டாக தன் துப்பாக்கியை திருப்பினான் அன்பு சபேசனும் பக்கவாட்டில் திரும்பி தாக்குதல் செய்தான். மறுநொடி அதிலேயே காயப்பட்டு விழுந்துவிட்டான். அதற்குப்பின், சபேசனின் உடலில் அசைவு எதுவும் அவனிற்குத் தெரியவில்லை. பக்கவாட்டாக

இப்படி அப்படித்தான். நல்ல மென்மையான அந்தத் தோழனை விட்டுவர மனமில்லாத தன் ஆயுதத்தோடும் காயத்தோடும் அவனைத் தூக்கியவாறு முகாமிற்கு வெளியே வந்தான். சண்டைச் சத்தங்கள் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தன. குமரேசும் வழியில் காயப்பட்டுக் கிடந்தான் அவன் அதைக் கைவிட்டிருக்க மாட்டான். சண்டை ஆரம்பிக்கலாம் என்றபோதுதான் அதை பாக்கினுள் வைத்துவிட்டு சண்டைசெய்த சின்னவர் களைப் போன்ற போராணி. குழந்தை முகம் அவனும் பின்வாங்க நினைக்கவில்லை. அவர்களைக் கண்டபோது அவனின் முகத்தில் சிறு மலர்ச்சி ஏதோ ஆதங்கம் குமுதனின் நிலை மோசமாகியது அதைவிடப் பொழுது விடியத் தொடங்கிவிட்டது விடிந்தால் யாரும் நிற்கவோ, பின்வாங்கவோ முடியாது.

"நான் சக்கை இழுக்கப்போறன் நீங்கள் போய்கோ" குமுதன் கூறினான். கட்டளையா? அன்பா? எதுவென்றாலும், அதில் அவனால் எதைப் செய்ய முடியவில்லை. எப்படிச் செய்வது? மனக் வெடித்துவிடும் போல இருந்தது. இருந்தாலும் குமுதன் சக்கையை எடுத்து வெடிக்கத் தயார் செய்து கொண்டதும் அது வெடிக்காது என்ற சமீக்கைக்கான மின்சுழிப் எரிந்தது. வேறு வழியில்லை அவன் தனது சக்கையை எடுத்து இருவரும் சேர்ந்து நின்று வெடிப்பதற்குத் தயாராக குமுதன் மறுத்துவிட்டான். அந்தச் சாரின் விளிம்பிலும் எந்தனை உன்னத உணர்வுகள், தன்னைவிட தேசத்தை நினைக்கின்ற புனிதான எண்ணங்கள். "நீங்கள் போக வேணும். போய் நடந்ததை சொல்லவேணும் அது இன்னொரு சண்டைக்கு உதவும்" குமுதன் மெதுவாக, ஆனால் உறுதியாக முணுமுணுத்தான். அவ்வளவுதான். அதைப்பற்றி அவன் என்ன செய்வது? யோசிக்க நேரமில்லை. குமுதன் இன்னொரு சாச்சரை இழுக்க மெல்ல அவனைப் பிரிந்து நடந்தான். சிறுதாரம் சென்றிருப்பார். இப்படி சத்தம், குமுதன்... அந்தத் தடையும் சத்தம் குமரேஸ்...

காற்றில் பறந்த அவர்களது தசைகள் மீண்டும் மண்ணில் விழுந்தன. பாரமான நெருசோடு நடந்து கொண்டேயிருந்தான். கால்களும் கைகளும் வெண்பூத்துக்கொண்டிருந்தன. இன்னொரு இடத்தில் செங்கதிர். அவனும் காயப்பட்ட நிலையிலேயே. செங்கதிர் கைக்கைக்காலாக பிடித்துக்கொண்டு புகையிறத் தேடித் திரும்பி சிறிது தூரம் வர பூவரசு மரங்கள், அந்த இடத்திற்கு அப்பால் நகரவே முடியாமல் போய்விட்டது. மயக்கம் இருவரும் குண்டையும் குப்பியையும் வைத்துக்கொண்டு படுத்துக்கொண்டனர்.

பின் மயக்கம் தெளிந்தோ, தூக்கம் கலைந்தோ விழித்தபோது, நன்றாக விடிந்திருந்தது. செங்கதிர் பார்த்தான். இன்னும் எழுந்துவிடவில்லை. அந்த சுற்றாடலைச் சுற்றி அவதானித்தான். இனி இராணுவம் தேடுதலிற்கு வரலாம். அவனையும் எழுப்பி அழைத்துக் கொண்டு சற்று தள்ளியிருந்த ஈச்சம் பற்றை மறைவில் ஒழித்துக் கொள்கிறார்கள். செங்கதிரிடம் நேரமென்ன

எனக் கேட்டான். அவன் கடினரத்தைப் பார்த்து 7.20 எனக் கூறியதும் சிறிதுநேர மெனம் நாய்கள் தூர குலைப்பது கேட்டு அவன் பற்றைகளை வலக்கிப் பார்த்தான். இராணுவம்!!

எதிர்பார்த்தபோல தேடுதல் வேட்டை, தப்ப முடியாது மோப்ப நாய்கள், தூர இருந்து மெல்ல மெல்ல அவர்களை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருந்தன. அவை களோடு இராணுவம். செங்கதிருக்கு தண்ணீர்த் தாகம். கொஞ்சத் தண்ணீராவது கேட்டு செஞ்சிக் கொண்டிருந்தான். இந்த நிலையில் எங்கே தண்ணீர் எடுப்பது? "தண்ணீர். கொஞ்சமென்ன பாடும் தண்ணீர்..." அவனால் தாக்குதல் சுட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. இரத்தப் பெருக்கால் நாக்கு வறண்டு உதறும் காய்ந்து போய் விட்டன. நீங்கள் இறக்குகளை இருங்கோ என்று செங்கதிர் மறைத்துவிட்டு அவனிடம் தன் குண்டுகளில் ஒன்றையும் கொடுத்து விட்டு தவழ்த்தொடங்கினான் தண்ணீர் தேடி.

இராணுவம் கிட்ட வந்துவிட்டது. செங்கதிர் இருந்த பற்றை நோக்கிப் போகிறது. பார்க்கிறார்கள். அந்தத் திசையிலேயே கடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு பற்றைகளை நோக்கியும் அவர்கள் கட்டார்கள். செங்கதிர் இருந்த பற்றைக்குள் இராணுவம் நுழைகின்றது. பெரிய குண்டு வெடிக்கச் சத்தம். 'செங்கதிர்' மனதிற்குள் எண்ணிக்கொண்டு இவன் மறைந்தபடி மெல்லமெல்ல தவழ்ந்தான். ஒரு சிப்பாய் கண்டுவிட்டான்! இவனது குண்டு பாதுகாப்பு ஊசி கழற்றப்பட்டே இருந்தது.

சிப்பாய் கட்டான் அது படவிலை. வழமையாக எல்லாப் பற்றைகளிலும் கடுவதால் மற்றவர்கள் விழிப்பையவில்லை. இவன் சுட்கூட வேகமாகத் தவழ்ந்து இன்னொரு மறைப்புக்குள் மாறினான். காயப்பட்ட இன்னும் சில இடங்கள் இருக்கின்றன. அது வரையும் முயற்சி செய்யலாம் என்ற திட்டத்தோடு தன் முயற்சியை தவறாது தொடர்ந்தான். தவழ்ந்து தவழ்ந்து வந்தவனிற்கு தண்ணீர்ப்பரப்பு தெரிந்தது. 'தண்ணீர்' இவ்வளவு நேரமும் செங்கதிர் கேட்டுக் கொண்டிருந்த தண்ணீர்... அதற்குள்ளேயே மீள்கள் காயத்தைக் கொத்தி இழுக்க நினைவு கலைந்தான். அதைப்போல, ஒவ்வொரு நினைவும் மாறாது கொத்திக் கொத்தி இழுப்பது போலிருந்தது.

நினைவுகளில்லாது திரும்பி தலையை மெல்ல உயர்த்தி எங்கும் பார்த்தான். இராணுவத்தினர் போய்விட்டனர். உலங்கு வானொளி தாள் பறந்து அந்தப் பகுதியில் அதையோ தேடிக்கொண்டிருந்தது. நேரம் 3.00 மணி இருக்கும் இராணுவத்தினர்

தமிழீழத்தில், தமிழ்பேசும் மக்களினது தேசிய ஆண்மாவை வெளிப்படுத்தும் மக்கள் அமைப்பாகத் தேசிய எழுச்சிப்பேரவை முக்கியத்துள்ளது. அம்மக்களின் அடிமன விருப்பங்களை ஆற்றுப்படுத்தி, அவர்களின் உரிமை வாழ்வு, விடுதலை வாழ்வு, சுதந்திர வாழ்வு என்பனவற்றைக் குறியாகக்கொண்டு, தமிழ்பேசும் மக்களின், தாயகம், தேசியம், தன்னாட்சி உரிமை ஆகியவற்றை வென்றெடுக்கும் முனைப்புடன் தேசிய எழுச்சிப்பேரவை உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது.

யின் ஆட்சிக்குழுவுக்கும் தெரிவுசெய்யப்பெற்றுள்ளது. (அதன் முன்னெடுப்பில் தான் அண்மையில் பனாமகாவித்தியாலயத்தில் யாழ்மாவட்ட தேசிய எழுச்சிப்பேரவையின் சகலமட்டக் கிளைகளினதும் பேராளர் மாநாடு நடைபெற்று என்பது குறிப்பிடத்தக்கது)

ஒரு கிராமசேவை அலுவலர் பிரிவுக்குள் வசிக்கும் மக்களுக்குள் இருந்து ஊரகக் கிளையின் பொதுச்சபை உறுப்பினர்கள் உள்வாங்கப்பெற்று இக்கிளையின் ஆட்சிக்குழு தெரிவு செய்யப்பெறும். இவ்வாட்சிக்குழு உறுப்பினர்கள் அம்

யம், தன்னாட்சி உரிமை ஆகியவற்றைப் பேணும் கொள்கையினை நிறைவேற்ற திட்டங்களை வகுத்துச் செயற்படுத்தும். தமிழ்பேசும் மக்களின் அரசியல், சமூக, பொருண்மிய, பண்பாட்டு வாழ்நிலையை மேம்படுத்தும் முக்கிய பொருத்தமான வேலைத்திட்டங்களை வகுத்துச் செயற்படுத்தி, கண்காணித்து, மீளாய்வு செய்து நிறைவேற்றல் என்பவற்றை இப்பேரவை நோக்கங்களைக் கொண்டியங்கும்.

இவ்வாறாக இயங்கும் தேசிய எழுச்சிப்பேரவையின் செயற்பாடுகள் பின்

தல், குழல் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை வலுவூட்டல், அருகும் விலங்கினங்கள் பறவைகள் பாதுகாப்பினை ஊக்குவித்தல்.

• மாவீரர், போராளிகளது குடும்ப நலனை மேம்படுத்தும் செயற்பாடுகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தல்.
• சமூகத்தில் நலிவுற்றோர், ஆதரவற்றோர், முதியோர், உடல் உள வலுக் குன்றியோர், பின்தங்கிய சிறார் என்போர் நிலையான மேம்பாடுகளை உழைத்தல்.
• தமிழ்பேசும் மக்களது வாழ்வுநிலை பாதிப்பாறாவகையில் மனித உரிமை மற்றும் சட்டம், ஒழுங்கு, பாதுகாப்பு ஆகியனவற்றை உறுதிப்படுத்த உதவுதல்.

3) பொருண்மிய மேம்பாட்டுச் செயற்பாடுகள் .

- தமிழ்பேசும் மக்களது தாயகத்தின் பொருண்மிய அடிப்படைகளாகிய விவசாயம், கட்டிடவியல், தெங்கு பனைவளம், கால்நடை வளர்ப்பு என்பனவற்றின் விரிவாக்கப் பணிகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து அனுசரித்தல்.
- பொருள் உற்பத்தி முறைகளைச் சீராக்கவும், உழைப்பினை மேம்படுத்தவும் சந்தையமைவு ஒழுங்குபடுத்தவும் அனுசரணையடித்துத்தல்.
- சிறுகைத்தொழில் ஊக்குவிப்பை மேற்கொள்ளல்.
- பொருண்மிய உட்கட்டுமானங்களான நீர்ப்பாசனக் குளங்கள், வாய்க்கால்ங்கள், வறகால் அமைப்புகள், கட்டிடங்கள் ஆகியவற்றை முயற்சிமைக்க, உருவாக்க மக்கள் அமைப்புகளின் பங்காற்றலுக்கான வழிகாட்டுதல், ஆலோசனைகள் வழங்குதல்.
- பொதுச் சேவைகளான போக்குவரத்து, மின்சாரம், தபால், தொலைத் தொடர்பு போன்ற அனைத்தும் மக்களுக்குப் பரவலாகக் கிடைக்கப் பாடுபடல்.
- நவீன தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி பொதுமக்களை எட்ட ஒத்துழைத்தல். மேற்படி செயற்பாடுகள் ஊடாக மக்களது கூட்டுழைப்பை வலுவூட்டி தற்சார்புப் பொருண்மியத்தை மேம்படுத்தல்.

இவ்வாறாக தேசிய எழுச்சிப்பேரவை தனது செயற்பாடுகளை நெறிப்படுத்தியுள்ளது. இவற்றுடன் இப்பேரவை, தனது பணி முன்னெடுப்புக் களங்களில் விடுதலைப்புவிகள் இயக்கத்தின் முக்கிய பொறுப்பாளர்களையும் மக்கள் பிரதிநிதிகளையும் சந்திக்கச் செய்வதுடன் கலந்துரையாடும் வாய்ப்புகளையும் உருவாக்கி வருகிறது. இத்தகைய சந்திப்புகள் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் நடைபெற்று வருகின்றது.

தென் தமிழீழத்திலும் மக்கள் மேம்பாட்டுக்கு ஒரு அமைப்பை தமிழ்பேசும் மக்களுக்காகச் செயற்படும் அமைப்பும் அதன் கிளைகளும் ஏற்ற இடங்களில்

ஈ. அரட்சன்னை

ஏற்றவாறு அமைக்கப்பெறுகின்றன. பல இடங்களில் அமைப்பு வேலைகள் முடிவற்று அவற்றின் செயற்பாடுகளும் தொடங்கிவிட்டன. அவற்றின் அளப்பரிய பங்காற்றல்களை அண்மைக்காலங்களில் அவதானிக்க முடிந்தது.

தமிழீழ மக்களின் விடுதலைப் போராட்டப் பாதையில் வரலாறும் பாலமும் உருவாக்கிய தலைவரின் முன்னெடுப்பத்தான், தேசிய எழுச்சிப்பேரவையும், மக்கள் மேம்பாட்டுக்குமும் ஆகும். தமிழ்பேசும் மக்களின் மகோன்னத மேம்பாட்டுக்கு அயராது உழைப்பது இவற்றின் இடைவிடா முயற்சிகளாகும்.

“விடுதலைப்போராட்டம் என்பது மக்கள் போராட்டம். பரந்தபட்ட வெகு சனங்கள் ஒன்றுதிரண்டு, ஒரு ஐக்கிய தேசமாக எழுச்சிக்கொண்டு போராட்டத்தில் பங்களிக்கும்போது எமக்கு வெற்றி நிச்சயம்” என்ற எமது தேசியத்தலைவர் அவர்களின் சிந்தனை வழிகாட்டிச் செல்ல ஒன்றுதிரண்டு எமும் மக்களின் பணிகள் தமிழினத்தின் பெரும் பலமாக இனிவரும் காலங்களில் அமைப்பும்.

தேசிய எழுச்சிப்பேரவை ஒரு வலுவான மக்கள் கட்டுமானம்

1999ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் போர் எழுச்சிக்குழு என்னும் பதாகையின் கீழ் தமிழ்பேசும் மக்கள் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பில் ஒன்றிணைந்தனர். அவ்வொன்றிணைவின் மூலம் அவர்கள் தமிழீழ விடுதலைப்புவிகளின் வரலாற்றுச் சிறப்புப் பேர்பெற்ற பல வீரமிகு போரியல் சாதனைகளுக்கு உறுதுணையாகி உழைத்தனர்.

இன்று தமிழீழ நிலப்பரப்பில் வாழும் தமிழ்பேசும் மக்கள் தேசிய எழுச்சிப்பேரவையின் வரலாற்றுப் பிறப்பிலும் அணிதிரண்டுள்ளனர்.

சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்பும் தமிழீழ விடுதலைப்புவிகளின் பல்வேறு பங்களிப்புகளில் வலுவான ஒன்றாகத் தேசிய எழுச்சிப்பேரவையுள்ளது. அத்துடன் அது தமிழீழ விடுதலைப்புவிகள் சமாதானத்தின் மீது கொண்டுள்ள நம்பிக்கையையும் புலப்படுத்துகின்றது.

வெகுமக்கள் நடவடிக்கைகளை வழி நடத்திச் செல்வதோடு மக்களின் ஆரோக்கியமான முன்னேற்றத்திற்கு நிறைவுடன் உழைக்கும் அடிப்படையில் இப்பேரவை தன் இயக்க நிலையை வகுத்துக்கொண்டுள்ளது எனலாம். எனினும், அது தனது உள்ளடக்கத்தில் தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த விடுதலையை, அதாவது எல்லாவித ஒடுக்குமுறைகளில் இருந்தும் விடுதலைபெற்ற ஓர் உயர்குணாம்ச சமூக விடுதலையை இலட்சியமாக வரித்துள்ளது.

தமிழ்பேசும் மக்களின் விடுதலைக்காகப் போரிட தமிழீழ விடுதலைப்புவிகள் இயக்கத்தை முழு விவாபங்களுக்குடன் கட்டியெழுப்பிய தமிழீழ தேசியத் தலைவர், போர் எழுச்சிக்குழுவின் உருவாக்கத்திற்கு வழிசமைத்தது போன்று, இன்று சமாதான காலத்தில் பேரவையின் உருவாக்கத்திற்கு இடமளித்துள்ளார். “இலட்சியத்தால் ஒன்றுபட்ட உறுதியுடன் மக்களே வரலாற்றைப் படைப்பார்கள்.” என்னும் அவரின் சிந்தனைக்கு அமைய, இலட்சியத்தால் ஒன்றுபட்டு உறுதியுடன் மக்களின் செயற்பாடு தளமாக இப்பேரவை விளங்குகிறது.

தமிழ்பேசும் மக்களினது இன்றைய தேவைகளின் எழுச்சிகளை ஆற்றுப்படுத்தி அரணியு மிகுந்த குணங்களை நோடும், பலமிகுந்த முன்னெடுப்புப் பிரவாகத்தோடும் வெகுமக்களின் நடவடிக்கைக் குணம்சப் பக்குவங்களோடும் வழிநடத்திச் செல்லவல்ல அமைப்பாக தேசிய எழுச்சிப்பேரவை இயங்கும்.

இதனை அதன் இன்றைய வெளிப்பாடுகள் புலப்படுத்துகின்றன.

அடிமட்ட மக்கள் மத்தியில் இருந்து மக்கள் அமைப்புகள் கட்டியெழுப்பப்பெறும் வேண்டுகோள் உயரிய சிந்தனைக்கு ஏற்ப இவ்வமைப்பு கட்டியெழுப்பப்பெறுகிறது.

வடதமிழீழத்தின் மாவட்டங்களில், ஊரக, பிரதேச, கோட்ட பேரவைக் கிளைகளின் ஆட்சிக்குழுக்கள் (நிர்வாகக் குழுக்கள்) தெரிவுசெய்யப்பெற்றுள்ளன. யாழ் மாவட்டத்தில் மாவட்டமட்டக் கிளை

மக்கள் மத்தியிலுள்ள சகல அம்சத்தினரையும் உள்ளடக்கக் கூடியவாறு தெரிவு செய்யப்பெறுவார்கள். இவ்வாட்சிக்குழுவில் இருந்து பிரதிநிதிகள் பிரதேசமட்ட அல்லது கோட்டமட்ட பேரவைக்கிளையின் பொதுச்சபை உறுப்பினர்களாக இடம்பெறுவார்கள். அப்பொதுச்சபையில் இருந்து அதன் ஆட்சிக்குழு தெரிவு செய்யப்பெறும். இவ்வாறே மாவட்டமட்ட, தேசியமட்ட பொதுச்சபைகளும் ஆட்சிக்குழுக்களும் கீழிருந்து மேல் என்னும் வகையில் தெரிவு செய்யப்பெறும். அவ்வாறு தெரிவுசெய்யப்பெற்ற பின் தேசிய மட்டக் கிளைகளினூடாக மேலிருந்து

- வரும் தலைப்புகளில் அமையும்.
- 1) அரசியல் செயற்பாடுகள் .
- விழிப்புணர்வுட்டும் செயற்பாடுகளான கருத்தரங்குகள், பொதுக்கூட்டங்கள், தனிநபர் சந்திப்புகள் இன்ன பிறவற்றை மேற்கொள்ளல்.
 - கருத்துப்பரம்பலுக்கு புதிய கட்டமைப்புகளை ஏற்படுத்தல்.
 - ஊடகங்களை ஏற்றவகையில் பயன்படுத்தல்.
 - சர்வதேச முற்போக்கு சனநாயக சக்திகளுடன் ஒருங்கிணைத்து செயற்படுதல்.

கீழ் என்னும் வகையில் சகலமட்டப் பேரவைக் கிளைகளையும் நெறிப்படுத்திச் செல்லும்.

தேசிய எழுச்சிப்பேரவைக்கோ அல்லது அதன் எந்தவொரு ஆட்சிக்குழுவிற்கோ தலைவர் என்னும் பதவி இல்லை. செயலாளரே அத்தேவையை ஈடுசெய்யும் வகையில் செயலாற்றுவார். மேலும் இவருடன் துணைச்செயலாளர், பொருளாளர் ஆகியோரும் பொருத்தமான எண்ணிக்கையில் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்களும் தெரிவுசெய்யப்பெறுவார்கள்.

தேசியமட்ட ஆட்சிக்குழுவின் செயலாளருடன் அவரின் செயலாற்றுகைக்கு வழிகாட்டியாக, தமிழீழ அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் விளங்குவார். அதே போன்று மாவட்டமட்ட ஆட்சிக்குழுக்களின் செயலாளர்களுக்கு மாவட்ட அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர்கள் விளங்குவார்கள்.

தமிழீழ மக்களின் அரசியல் வேளை வாக்களை நிறைவேற்ற அயராது உழைக்கும் தமிழீழ தேசியத்தலைவர் மேற்கு வேறுபட்டினை பிரபாகரன் அவர்களின் வழிகாட்டலில் தமிழீழ மக்களை ஒன்றிணைக்கும் சக்தியாக தேசிய எழுச்சிப்பேரவை அமைப்பும்.

தமிழ்பேசும் மக்களின் தாயகம், தேசியம், தன்னாட்சி உரிமை, சுதந்திரம் ஆகியவற்றைப் பேணி, அவற்றின் அடிப்படையில் தமிழ்பேசும் மக்களின் சமூக, பொருண்மிய, பண்பாட்டுத் தளங்களைப் பேணவும் விரிவாக்கவும் குறிக்கோளாகக் கொள்ளப்பெறும்.

தமிழ்பேசும் மக்களின் தாயகம், தேசிய

“சிங்களப் பயங்கரவாதமானது எமது தேசிய ஆன்மாவில் விழுத்திய வடுக்கள் என்றுமே மாறப்போவதில்லை”

- தமிழ்நீழ தேசியத்தலைவர் மேதகு வே.பிரபாகரன் அவர்கள் -

ஒரு இனத்தின் பண்பாட்டுச் செய்திகள் அவ்வினம் பேணிப் பாதுகாக்கும் நூலகங்களிலும் அரும்பொருள் காப்பகங்களிலும் காணப்படுகின்றன. இவை இன அடையாள வழங்கலாகவும் பண்பாட்டு அளவுகோலாகவும் அமைகின்றன. நூலகமும் அரும்பொருள் காப்பகமும் நெருங்கிய தொடர்புடையவை. இலண்டன் மாநகர், வத்திக்கான் ஆகியவற்றில் இருவகையும் ஒரே கட்டடத் தொகுதியில் இயங்குகின்றன.

“இலண்டன் மியூசியம்” (London Museum) என்ற அழைக்கப்படும் பிரித்தானியாவின் நூலகம் மற்றும் அரும்பொருள் காப்பகம் ஒன்றிணைந்த அமைப்பு மறைந்த பிரிட்டிஷ் சாம்ராச்சியத்தின் முக்கிய அடையாளங்களில் ஒன்றாக அமைகின்றது. நவீன உலகின் மிகப் பழமைவாய்ந்த இவ்வகை அமைப்பாக அது கருதப்படுகின்றது. 370ஆம் நூற்றாண்டு பிராமான்டமான கட்டடத்தினால் இரு மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட அரிய நூல்கள் சேமிக்கப்பட்டுள்ளன. கட்டடத்தின் உட்பகுதியில் குறுக்குச் சுவர்கள் கட்டப் படவில்லை. புத்தகங்கள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் இறாக்கைகளும் அலமாரிகளும் குறுக்குச் சுவர்களாக நிற்கின்றன. இவற்றை ஒரு நேர்கோட்டில் நிறுத்தினால் அவை இருபத்தைந்து மைல்தூரம் நீளமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வத்திக்கான் நூலகத்தின் புத்தக இறாக்கைகளையும் அலமாரிகளையும் மேற்கூறியவாறு நிறுத்தினால் அவை எட்டுமைல் தூரம் செல்லும் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். இன்றைய உலக ஒழுங்கில் ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் ஒரு தேசிய நூலகம் என்ற விகிதத்தில் கட்டியெழுப்பப்படுகின்றது. அந்த நாட்டின் உயர்வை மதிப்பிடுவதற்கு அது உதவுகின்றது. அந்த நாட்டுடன் தொடர்புடைய வரலாற்றுச் செய்திகளின் வைப்பகமாகவும், அதனுடன் தொடர்புபட்ட ஆவணக் காப்பகமாகவும் தேசிய நூலகங்கள் செயற்படுகின்றன. பிரித்தானியாவின் தேசிய நூலகமான இலண்டன் மியூசியம் தன்னகத்தே பிரித்தானியா உலகிற்கு நல்கிய பாராளுமன்ற ஆட்சிமுறையின் ஆரம்பகட்ட ஆவணமான ‘மக்னா காட்டா’வின் (Magna Carta) மூலப்பிரதியைக் கொண்டுள்ளது.

கத்தோலிக்க மதத்தின் தலைமைப் பீடமாக விளங்கும் வத்திக்கான் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் ஐரோப்பிய தரைப்பரப்பின் பெரும்பகுதியை ஆட்சி செய்தது. 1087 ஏக்கர் நிலப்பரப்பையை வத்திக்கான் உலகின் மிகச்சிறிய நாடாக இருப்பினும் அங்கு பொதிந்துள்ள அறிவியற் நூல்கள் அளவிட முடியாத பெருமதி வாய்ந்தவை வத்திக்கான் நூலகம் 16ஆம் நூற்றாண்டில் இன்றைய வடிவம் பெற்றது.

நூலகங்கள் தோன்றிய வரலாறு மிகவும் தொன்மையானது. மனித குலத்தின் வற்றாத அறிவுத் தாகத்தின் சின்னமாக அவை விளங்குகின்றன. சென்ற காலத்துடன் நிகழ்கால மனிதனைத் தொடர்புபடுத்தும் நூல்கள் அனலுக்கு எதிர்காலம் நோக்கிய பாதையைக் காட்டுகின்றன. ஆராய்ச்சிக்கும் கண்டுபிடிப்புக்கும் நூல்கள் ஆதாரமாக அமைகின்றன. ஆராய்ச்சிக்கென்றே பிரத்தியேகமாக அமைக்கப்பட்ட நூலகங்கள் கல்விமான்களுக்கும் விஞ்ஞானிகளுக்கும் ஒப்பற்ற வரப்பிரசாதமாக இடம் பெறுகின்றன. உலகின் மிகப்பெரிய கண்டுபிடிப்புக்களில் பெரும்பாலானவை இத்தகைய நூலகங்களில் ஆரம்பமாகின.

அமெரிக்காவின் தேசிய நூலகம் ‘ஸெப்பிரி’ ஒப் கொங்கிரஸ்’ (Library of congress) என்ற பெயருடன் தலை

நகர் வாஷிங்டனில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இங்கு பதினைந்து மில்லியன் வரையிலான நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் வைக்கப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலானவை நுண் படப் (microfilm) பிரதிகளாக மாற்றப்பட்டு மீள்பார்வைக்கு உதவும் தொழில்நுட்ப வசதிகளுடன் சேமிக்கப்பட்டுள்ளன. உலகில் வெளிவந்த முக்கிய ஆக்கங்களின் இரு பிரதிகளை இந்த நூலகம் கொள்வனவு செய்து வைத்திருக்கிறது. இன்றும் இந்த நடைமுறை தொடர்கின்றது.

யாழ்ப்பகற்புத்தான் நெருங்கிய தொடர்புடைய அமெரிக்கக் கல்விமான் களும் மதகுருமார்களும் தமது சேவைக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் பிரசுரமாகிய இந்துசாதனம் / ‘இந்து ஓர்கள்’, ஈழகேசரி, உதயதாரகை, மோர்னின் ஸ்ரார் போன்ற பத்திரிகைகளை நுண் படப் பிரதிகளாக மாற்றியிருந்தனர். யாழ்ப்பாணம் எரிந்து சாம்பராகிய பின்

நூல்நிலையத்தில் இரண்டு இலட்சம் வரையிலான தமிழ் ஏடுகள் குவிந்து கிடக்கின்றன. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வரலாற்றுப் பேராசிரியர் மோகனவேலு எழுதிய ‘ஜேர்மனியில் கிடைத்த தமிழ் புத்தகங்கள்’ என்ற நூலில் ஜேர்மனியர்கள் செய்த தமிழ்த் தொண்டு பற்றிய செய்திகளும் ஜேர்மனியில் கிடைக்கும் தமிழ் ஏடுகள் பற்றிய தகவலும் காணப்படுகின்றன. சீகன் பால்க் (ziegen balg) என்ற ஜேர்மன் பாதிரியார் (நீதி வெண்பா, திருமந்திரம் உள்ளிட்ட பல செல்லரித்த ஏடுகளை திருத்தம் செய்ததோடு கி.பி 1708 இல் கொன்றை வேந்தன், நீதி வெண்பா, உலகநீதி போன்ற தமிழ்க்கே உரித்தான நீதி இலக்கியத்தை ஜேர்மன் மொழிக்கு மாற்றினார்.

எம்மை ஆட்சிசெய்த போத்துக் கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோர் நாடுகளிலும் தமிழ் ஏடுகளும் தமிழர் வரலாற்றோடு தொடர்புடைய குலாதாரங்களும் காணப்படுகின்றன. பீரெஞ்சுத் தலைநகர் பாரிசில் பல நூற்றாண்டிற்கு முன் தமிழ் ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டதாக அறிவிடறோம். இவர்கள்

1801இல் தயாரிக்கப்பட்ட நூல் பட்டியல் ஒலை ஏடும், 1807இல் எழுதப்பட்ட நூல் பட்டியல் கையெழுத்துப் பிரதியும் சரஸ்வதி மகாலில் வைப்பில் உள்ளன. மகாபாரதத்தின் மிகப் பழமை வாய்ந்த ஒலைச் சுவடியை இங்கு காணலாம்.

தஞ்சாவூரில் மராத்திய மன்னர்கள் நூலகம் வளர்த்த இக்காலகட்டத்தில் மைசூரில் திப்பு சுல்தான் ஆதரித்த பிராமான்டமான நூலகத்தை ஆங்கிலேயர்கள் சிதைத்தனர். மைசூர் மன்னான திப்பு (Tippoo Sultan, 1750-1799) பிரிட்டிசாரைக் கடுமையாக எதிர்த்துப் போராடியவன். 1799இல் நடைபெற்ற இறுதிப்போரில் ஒரு தளபதியின் காட்டிக் கொடுப்பால் சாவடைந்தான். இதன்பின் திப்புவும் அவருடைய தந்தை கைதர் அலியும் கட்டியெழுப்பிய நூலகம் உட்பட மைசூரின் பெருமதிக்கே சொத்துக்களை ஆங்கிலேயர்கள் சூறையாடி அழித்தனர். இந்த நூலகத்திற்குரிய நூல் மற்றும் ஏட்டுப்பட்டியல் மாத்திரம் இப்போது சரஸ்வதி மகாலில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

எதிரிகளின் நூலகம் அரும்பொருள் காப்பகம் போன்றவற்றை

நூலக எரிப்பும் அரசு பயங்கரவாதமும்.

—கலாநிதி க.சோமசுந்தரன்—

இவை அமெரிக்க அரசினால் தமிழர்களுக்கு சம்பிரதாயபூர்வமாக வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறிய லைப்பிறி ஒப் கொங்கிரிஷ்வுள்ள தேசிய நூலகப்பட்டியல் மூலம் அமெரிக்கா, கனடா ஆகிய நாடுகளிலுள்ள 700 நூலகங்களில் சேமிக்கப்பட்டுள்ள அரிய நூல்கள் பற்றிய முழு விவரங்களையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இந்த முறையில் எட்டு மில்லியன் நூல்களின் இருப்பிடத்தை ஒரு நொடிப்பொழுதில் கண்டுபிடிக்கலாம். அமெரிக்க நிலைப்பாடு பற்றிய உலகம் தழுவிய பிரச்சாரத்தின் ஒரு அங்கமாக நூற்றுக்கும் மேலான உலக நாடுகளின் தலைநகரங்களிலும் பிற முக்கிய நகரங்களிலும் அமெரிக்க அரசு தனது கிளை நூலகங்களைத் திறந்துள்ளது. யாழ்ப்பாண நகர எல்லைக்குட்பட்ட நான்காம் குறுக்குத் தெருவில் அமெரிக்க நூலகக் கிளை இயங்கியது நினைவிருக்கலாம். விடுதலைப் போர் ஆரம்பமாகியவுடன் அது மூடப்பட்டுவிட்டது. மீண்டும் அமெரிக்க நூலகத்தை யாழ்ப்பாண எல்லைக்குள் திறக்கும் முயற்சிகள் அண்மைக் காலமாக எடுக்கப்படுகின்றன. இப்படியான நூலகங்கள் அமெரிக்க தகவல் பரிமாற்றச் சேவையின் ஒரு அங்கமாகக் கருதப்படுகின்றது. இதன் காரணமாக இந்த நூலகங்கள் அமெரிக்கத் தகவல் மையம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. ஐரோப்பிய நாடுகளின் நூலகங்களிலும் பிறமொழிக் காப்பகங்களிலும் தமிழ் ஏடுகள் காணப்படுகின்றன. மேற்கு ஜேர்மனியின் ஹலே (halle) சிறுநகரின்

பாண்டிச்சேரியை ஆட்சிசெய்த காரணத்தால் தமிழோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டனர். கடல்கடந்த தமிழர்கள் வாழும் மலாயா, இந்தோனேசியா, இந்தோசீனம், மொரிசியஸ், தென் ஆபிரிக்கா, பிலீப்பீன்ஸ், மியன்மார் போன்ற நாடுகளிலும் இத்துறைசார் ஆய்வுகள் மேற்கொண்டால் பயன்கிட்டும்.

நூலக வரலாற்றில் நாம் தவறாது கவனிக்கவேண்டிய முக்கிய விடயமொன்று இருக்கின்றது: நூலகம் ஒரு பிரதான தேசிய அடையாளம் என்ற காரணத்தால் அதற்கு ஆக்கிரமிப்பாளர்களால் ஆபத்தானேயும் வாய்ப்பு நிறைய உண்டு. இத்தொடர்பில் இன்னுமொரு கூற்று இருக்கின்றது. பிறமொழி வளர்க்கும் அந்நியர்களுக்குச் சமதையாக பிறமொழி அழிக்கும் அந்நியர்களும் காணப்படுகின்றனர். இதுபற்றிச் சற்று ஆராய்வோம்.

தஞ்சாவூரை ஆட்சிசெய்த மராட்டிய மன்னர்கள் தமிழ் வளர்ப்பதிலும் சரஸ்வதி மகால் என விளங்கும் உலகப் பிரசித்திபெற்ற தஞ்சாவூர் நூலகத்தை உருவாக்கி மேம்படுத்துவதிலும் ஈடுபட்டனர். மராத்திய மன்னான இரண்டாம் செர்போஜி (serfoji-ii, 1798-1832) இந்த நூலகத்தை உன்னத நிலைக்குக் கொண்டுவந்தான். கலை, விஞ்ஞானம், இலக்கியம் சம்பந்தமான பழம்பெரும் ஏடுகளை இவன் தேடிப்பெற்று சேமித்து வைத்தான். 52,000 புத்தகங்களும் 43,000 கையெழுத்துப் பிரதிகளும் இங்குள்ளன. 1692இல் அச்சேறிய தமிழ் நூலின் மூலப்பிரதியை இங்கு காணலாம்.

அழிக்கும் மரபு இன்றும் தொடர்கின்றது. ஈராக் அமெரிக்கப்படைகள் வசம் வீழ்த்திய தலைநகர் பாக்க்தாத் நூலகங்களும் காப்பகங்களும் அமெரிக்கப் படைகளின் மறைமுக ஆதரவுடன் சூறையாடப்பட்டன. இது நடைபெற்ற 14 ஏப்பிரல், 2003ஆம் நாள் மனித நாகரிக வரலாற்றில் கரிநாளாகக் கருதப்படுகின்றது. மனித வரலாற்றின் ஆரம்ப நிலையங்களில் ஒன்றான ஈராக்கின் செல்வங்கள் மிலேச்சத்தனமாக அழிக்கப்பட்டுள்ளன. 13ஆம் நூற்றாண்டில் ஜென்கிஸ்கானின் பேரன் இதைப்போன்ற அழிப்பை அப்போதைய ஈராக்கின் மீது படையெடுத்து நடத்தினான்.

ஆயிரம் வருடங்களுக்கு மேலாக அரபு உலகின் கலாசாரத் தலைநகரமாக பாக்க்தாத் திகழ்ந்தது. மத்திய கிழக்கின் கல்விமான்களில் மிகக் கூடுதலானோர் ஈராக்கில் வாழ்கின்றனர். புத்த புவல ஆய்வினும், அதன்மூலம் பெற்ற நிலைமதிப்புற்ற புராதன கலைவழிச் சேமிப்பிலும் ஈராக் முதலிடம் வகிக்கின்றது. ‘அல்குரான’ சம்பந்தமான வரலாறு உள்ளடங்கிய தனியொரு நூலகமும் 2003இல் முற்றாக எரிந்து சாம்பராகியுள்ளது.

ஈழத்தமிழர் வரலாற்றின் ஆரம்ப கட்டக் கரி நாட்களாக 1981 மே 31, ஜூன் 01 ஆகியவை இடம்பெறுகின்றன. இந்த இரு நாட்களில் யாழ்ப்பாண நகரமும், கன்னகம் போன்ற சிறு நகரங்களும் கொழுந்தவிட்டு எரிந்தன. 48 மணி நேரத்தில் யாழ்ப்பாண நூலகம், ஈழநாடு பத்திரிகை காரியாலயம், கொக்குவில் நாச்சிமார் கோயில் உட்புறமும், கோயிலை அண்டிய பல வீடுகள், யாழ்ப்பாணத்தின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வீடும் அவருக்குச் சொந்தமான நூலகமும், தமிழர் கூட்சின் கட்டிக் காரியாலயம், யாழ்ப்பாணத்தின் வித்தகைகள், யாழ்ப்பாணத்தின் நிலையத்தைச் சுற்றியுள்ள பெரும்பாலான கடைகள், தனியாகுக்குச் சொந்தமான முன்று புத்தகக் கடைகள், எண்ணற்ற தனியார் மோட்டர் வாகனங்கள், மிதிவண்டிகள் உள்ளன சீருடைதறிந்த பொலிசாராமும் சீருடை தரியாத காதையர்களாலும் பெற்றோல் ஊற்றி எரிபட்டபட்டன.

யாழ்ப்பாணத்தின் முதலாவது தீவைப்பு 1977 ஆகஸ்து 15ஆம் நாள் நடைபெற்றது. இதையும் சிங்களப் பொலிசாரை செய்தனர். 1981ஆம் ஆண்டின் தீ வைப்பில் இராணுவத்தினர்

கனிசமானவாழ்வு பங்களிப்புச் செய்தனர். 1981இல் அப்பாவினைக் கட்டுக்கொள்ளும் நடைமுறை தீவிரமாக்கப்பட்டது. தமது சொத்துக்களை பாதுகாப்பதற்காக தயானைக்கு உத்தேசத்தின் வந்த கடை உரிமையாளர்கள் பொலிசாராலும் இராணுவத்தினராலும் படுமோசமாகத் தாக்கப்பட்டு விரட்டப்பட்டனர். 1981இல் சொத்தரிவுகள் பல கோடி ரூபாய்க்களைத் தானடின. பொலிசார் மற்றும் இராணுவத்தினரைவிட இன்னும் மோர் அணிபினர் 1981 தீ வைப்பில் பங்கேற்றனர்.

சிங்களவர்கள் பெரும்பான்மையாக வாலும் தெற்கின் தேர்தல் தொகுதிகளில் 'யாழ் நகரை எரிக்க வாழ்' என்ற கோரத்துடன் ஆட்சேர்ப்பு நடைபெற்றது. இதற்கான பொறுப்பை பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர். அரசு நினைக்காமல்களுக்குச் சொந்தமான வாகனங்களும் புகையிறு வண்டிகளும் வடக்கு நோக்கிய பயணத்திற்கு உதவின. 'குடிநீரும் உணவும் எடுத்துச் செல்லுங்கள், தட்டுப்பாடு வரலாம்' என்று பயணத்தை நெறிப்படுத்தியோர் எச்சரிக்கை விடுத்தனர். இவர்கள் யாழ்வுக்கு சேர்ந்ததும் பொலிஸ் மற்றும் இராணுவத்தினருடன் இரண்டாக கலந்தனர். யாழ்நகரிலுள்ள வெளிநாட்டு மது விற்பனை நிலையங்கள் முத்தரப்பினரின் தேவைகளை இலவசமாகப் பூர்த்தி செய்தன.

கொள்கை அடிப்பதில் முத்தரப்பினரும் சம்பந்தேற்றனர். கைகளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கடினங்களாகக் கட்டிய யாழ் அலர்கள் கடை உடம்பில் ஈடுபட்டனர். அரசுக்குரிய சொத்துக்களை நாசமாக்காமல் பார்த்துக்கொண்டனர். யாழ் எம்பியின் விடக்கொழுத்தமுன் அதற்கு முன்னால் கிடந்த மின்சார சபைக்குச் சொந்தமான மின்கம்பி உருளைகளைப் பிறிதோர் இடத்திற்கு நகர்த்தினர். தனிமார் கடைகளைச் சூறையாடியபின் கொழுத்தியவர்கள் கூட்டுறவுக் கடைகளை விட்டுவைத்தனர். தனிமார் வீடுகளிலுள்ள நூல் தொகுதிகள், புத்தகக் கடைகள் போன்றவற்றை அழிப்பதில் விசேட கவனம் எடுத்தனர். யாரோ சக்திவாய்ந்த மனிதர்கள் இந்த நாசவேலையை இயக்கினார்கள் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. மாவட்ட அலுவலரின் சபைக்கான தேர்தல்கள் (District Development Council Elections) யாழ்மாவட்டத்தில் 1981 ஜூன் 04ஆம் நாள் நடைபெற்றன. தேர்தல் நடைபெற முன்பே யாழ் நகரில் அந்தியர்களின் நடமாட்டம் மிகவும்

யாழ். தேர்தல் யாழ்காப்பிற்காகப் பிற மாவட்டங்களில் இருந்து வரவழைக்கப் பட்ட 400 வரையிலான பொலிசார் துறையாடா விளையாட்டரங்கிலும் அதற்கு அருகாமையிலும் நங்கவைக்கப்பட்டிருந்தனர். தேர்தல் பணிகளுக்கு உள்ளூர் தமிழ் அதிகாரிகள் அழைக்கப்பட்டவில்லை. சிங்களவர்கள் மாத்திரம் சிங்கள மாவட்டங்களில் இருந்து சேவைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். இவர்களோடு தேன்னிலங்கைத் தேர்தல் தொகுதிகளில் இருந்து நிரட்டப்பட்ட காடையர் கூட்டமும் இணைந்து

கொண்டனர்.

30ஆம் திகதி ஒரு ஞாயிற்றுக் கிழமை. அன்று நடந்த கலவரங்களின் கோடுரத்தை அவதானித்த யாழ். அரசாங்க அதிபர் யோகேந்திரா ஜனரதாபி விடுமுறையென்றும் பாராது கொழும்பின் தொடர்புகொண்டார். இதன் பயனாக அடுத்த நாள் திங்கட்கிழமை அறிமுகம் (ஜூன் - 01) பொலிஸ்மர் அதிபர் அனா சேனவிரத்தனா விசேட உலங்குவாணாந்தி லும் துறையாடா விளையாட்டரங்கில் வந்திறங்கினார்.

இவரை விட வடபுல இராணுவப் பொறுப்பதிகாரி பிரிகேடியர் வீரதுங்கா முத்தரநாள் இரவு ஏற்கனவே வந்து விட்டார். யாழ்காப்பு அமைச்சர் பெயரான கேணல் சி.ஏ.தம்பலா, ஜெனரல் பெரல அட்பயகல ஆகியோரும் வந்தனர். காணி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சர் கார்பினி திசாநாயக்கா, கூட்டுறொழில் அமைச்சர் பெரல்டன் பெரேரா ஆகியோர் இதே மைதானத்தில் வந்திறங்கினர். (ஜூன் - 01)

இத்தகையபெரும் யாழ்ப்பாணத்தில் நிற்கும்போது திங்கட்கிழமை பகல் முழுவ

யாழ்.மாவட்டங்களில் நடந்த கொலை, கொள்ளை, தீவைப்புகள் என்பவற்றை விசாரணை செய்வதற்காக ஜூன் 12ஆம் நாள் பொலிஸ் விசாரணைக்குழு பிரிப்பி பொலிஸ்மர் அதிபர் ஆர்.கந்தரவிக்ரம் தலைமையில் யாழ்ப்பாணம் வந்துசேர்ந்தது. இந்த விசாரணைக்குழு முன் சாட்சியமளித்த நூலகக் காவலர் விக்கிசெனேஸ்வரன் தனது வாக்குமுலத்தில் "பொலிசார் பின் மறினால் குறித்து அப்பால் விளையாட்டரங்கு நோக்கிப் போனார்கள்.

அதேசமயம் அல்லிடை வந்துசேர்ந்த இராணுவத்தினர் எரியும் நூலகத்தை வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு, நூல் நிலையக் கண்ணாடி யன்னல்களை நோக்கி கற்களை வீசினார்கள்" என்றார். இதே விசாரணைக்குழு முன் சாட்சியமளித்த அப்போதைய மாநகரசபை ஆணையாளர் சி.வி.கே.சிவகுமாரம் "யாழ். விளையாட்டரங்கில் தங்கியிருந்த பொலிசார் யாழ் நூல் நிலையத்திற்கு தீ வைத்திருக்க வேண்டும்" என்றார். அதே இரவில் 'ஈழநாடு' பத்திரிகைக் கட்டிடம், அச்சு இத்திரங்கன், ஆவணக் காப்பகம் என்பனவும் தீயிட்டு அழிக்கப்பட்டன. நூலக எரிபுட்டலை அமைச்சர் கார்பினி திசாநாயக்கா நெறிப்படுத்தினார் என்று ஈழத் தமிழர்கள் உறுதியாக நம்புகின்றனர். அவருக்குப் பக்கத்துணையாக நின்றவர் கொழும்பில் இருந்து வந்து சேர்ந்த யூ.என்.பி கூட்சியின் முக்கிய உறுப்பினரும் பித்தாலத்தில் கொழும்பு மோழர் பதவி வகித்தவருமான கணேசலிங்கம் என்பவராவார்.

அதேசமயம் அல்லிடை வந்துசேர்ந்த இராணுவத்தினர் எரியும் நூலகத்தை வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு, நூல் நிலையக் கண்ணாடி யன்னல்களை நோக்கி கற்களை வீசினார்கள்" என்றார்.

இதே விசாரணைக்குழு முன் சாட்சியமளித்த அப்போதைய மாநகரசபை ஆணையாளர் சி.வி.கே.சிவகுமாரம் "யாழ். விளையாட்டரங்கில் தங்கியிருந்த பொலிசார் யாழ் நூல் நிலையத்திற்கு தீ வைத்திருக்க வேண்டும்" என்றார். அதே இரவில் 'ஈழநாடு' பத்திரிகைக் கட்டிடம், அச்சு இத்திரங்கன், ஆவணக் காப்பகம் என்பனவும் தீயிட்டு அழிக்கப்பட்டன. நூலக எரிபுட்டலை அமைச்சர் கார்பினி திசாநாயக்கா நெறிப்படுத்தினார் என்று ஈழத் தமிழர்கள் உறுதியாக நம்புகின்றனர். அவருக்குப் பக்கத்துணையாக நின்றவர் கொழும்பில் இருந்து வந்து சேர்ந்த யூ.என்.பி கூட்சியின் முக்கிய உறுப்பினரும் பித்தாலத்தில் கொழும்பு மோழர் பதவி வகித்தவருமான கணேசலிங்கம் என்பவராவார்.

நூலக எரிப்பு சம்பந்தமாக அவர் ஜெயவர்த்தனாவை விளையாடமுது மிகவும் அலட்சியமாக அவர் விடையளித்தார்.

தென்கிழக்கு ஆசியாவிலுள்ள மிகப் பெறுமதிவாய்ந்த நூலகங்களில் ஒன்றான யாழ். நூலக எரிபுட்டலில் 97,000 சிதைத்தற்கரிய தமிழ், ஆங்கில நூல்கள், தமிழ், ஆங்கிலப் பெரிமோர்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகள், 40,000 வரையிலான இலக்கியம், மருத்துவம், சோதிடம் சம்பந்தமான ஒலைக்கவடிகள், யாழ்ப்பாணத்து முதுபெரும் தமிழ், ஆங்கில பத்திரிகை செடிப்புக்கள் என்பன முற்றாக எரிந்து சாம்பராகின. நூலகக் கட்டிடம் பெரும் பொருட்டுவெளில் திராவிட கட்டிடக்கலைப் பாணியில் கட்டப்பட்டிருந்தது.

ஒலைக்கவடிகளின் பெறுமதிபற்றி சிராணி குணவந்தனா என்பவர் தனது ஆய்வு நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். (Palm Leaf Manuscripts Of Sri Lanka By Siranee Gunawardane) "அவை வரலாற்று ஆவணங்கள். மக்களின் தோற்றம், அறிவியல் வளர்ச்சி, தொழிலாளர் சி என்பனவற்றின் வெளிப்பாடாக அமைவதோடு, அந்த மக்கள் கூட்டத்தின் தேசியச் செல்வமாகவும் ஒலைக்கவடிகள் அமைகின்றன." இன அழிப்பானது ஒரு இனத்தின் தேசிய வாழ்வையும் தேசியப் பெறுமணங்களையும் சிதைப்பதையே நோக்காகக் கொண்டது என்பதோர் இன அழிப்புப் பற்றிய ஆய்வாளர் றப்பேயல் லெம்கின் (Raphel Lemkin).

புதினேழு வகுடகாலம் (1977-94) நீடித்த யூ.என்.பி அரசு தமிழர்கள்கீழ் நடத்திய பாரிய வன்முறைகளில் 81இன் நூலக எரிப்பு உண்டாக்கலான யாழ் திங்குப் எரிப்பு 83இன் நாடு தரவெய தமிழர் படுகொலைகளும் சொத்தரிப்புக்களும் பெயொங்கி நிற்கின்றன. யாழ். நூலகம் பற்றிய அலட்சியப் போக்கைக் கண்டப்பிடித்த இவ்வரசு 1990இல் சிங்கள மக்களின் தேவைகளுக்காக புத்தம் புதியதோர் தேசிய நூலகம் மற்றும் ஆவணக் காப்புமையம் என்பவற்றை (The National Library and Documentation Centre) கொழும்பில் கட்டியெழுப்பியுள்ளது. மறு தேர்தலை அடுத்தவர்கள் தமது சொந்தக் மேம்படுத்துவதில் காட்டும் தீவிர கவனத்தை இதன்மூலம் அறியலாம்.

யூ.என்.பிசைத் தொடர்ந்து ஆட்சிக்கு வந்த பொதுசன ஐக்கிய முன்னணி அரசு தனது பதவிக்காலத்தில் (1994-2001) யாழ். நூலக விவகாரத்தைத் தனது அரசியல் இலைப்பதில் காக்கும்

ஏரியூட்டலுக்குப் பின் பிரித்தானிய எம்.பி.க்கள் சிவா ஜெயவர்த்தனாவுக்கு ஆட்சேபத்திற்களை அனுப்பினார். இதற்கு அவர் "உங்கள் வேலையை நீங்கள் பாருங்கள், எங்கள் கவலை உங்களுக்கு வேண்டாம்" என்று பதிலளித்தார். செப்ரெம்பர், 1982இல் இந்தியா ரூடே பத்திரிகை ஆசிரியர் எஸ் வெங்கட் நாராயணன் கொழும்பு வந்தார். நூலக எரிப்பு சம்பந்தமாக அவர் ஜெயவர்த்தனாவை விளையாடமுது மிகவும் அலட்சியமாக அவர் விடையளித்தார்.

கூடுதலாகக் காணப்பட்டது. ஆனும் யூ.என்.பி கூட்சி எதுவிதத்திலும் தேர்தல் வெற்றிபெறவேண்டும் என்பதில் குறியாக இருந்தது. வெற்றி பெறக்கூடிய நிலை இல் இருந்த கூட்டணிபினரை வீழ்த்த வேண்டும் என்பதில் அது முனைப்பாக இருந்தது. கைத்தொழில் விஞ்ஞான அலுவலர்கள் அமைச்சர் சிறில் மத்தியூ, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சர் கார்பினி திசாநாயக்கா ஆகியோர் யாழ்மாவட்டம் தமது கட்சிக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்பதில் விசேட அக்கறை எடுத்தனர்.

1981 மே 30ஆம் நாள் கொக்குவில் நாச்சிமார்க்கோலியில் ஆய்வித்த தீவைப்புகளும் பொதுமக்கள் மீதான தாக்குதல்களும் கன்னாகம் ஊடாக காங்கிரசுக்குறை வரையும் அதே வேகத்தில் யாழ்நகர மையப்பகுதிக்கும் பரவி

தும் யாழ்ப்பாணத்தில் பத்திரம் நிலையம், மாலை தனித்துவிட்டதுபோல் ஒரு தேர்தலும் தெரிந்தது. ஆனால் ஈழத்தமிழர்கள் வாழ்வில் மிகப்பெரிய துயர்ச் சம்பவம் இரவில் நடைபெற்றது. யாழ். பொதுசன நூலகத்தின் கதவுகளைக் கொத்தித் திறந்த துறையாடா விளையாட்டரங்கில் தங்கியிருந்த பொலிசாரும் பிற காடையர்களும் நூலகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் பெற்றோர் வந்தினர். அதன்பின் தீயிட்டனர். யாழ் பொலிஸ் நிலையத்திற்கு 700யார் தூரத்தில் நூலகம் காணப்படுகிறது. நூலகத்திலிருந்து 250யார் தூரத்தில் துறையாடா விளையாட்டரங்கு இருக்கின்றது. நூலகம் எரிபுட்டலும் பொது இரவு 10.00மணி. அங்கு நின்ற நூலகக் காவலரை விரட்டிவிட்டு வைப்பு நடைபெற்றது.

ராம பத்திரிகையின் ஆசிரியர் விக்கர் ஐவாள் பின்வரும் செய்தியைக் கூறுகின்றார்: "நூலக எரிபுட்டலைத் தடுக்காமல் அதற்குத் துணைபோன தீ ஒரு தமிழர்" என்று தான் கேட்ட பொது "ஒரு சின்ன விளையாட்டு என்று நினைத்ததை, இப்படி வருமென்று நான் நினைக்கவில்லை" என்று கணேசலிங்கம் பதில் கூறினார். ஏரியூட்டலுக்குப் பின் பிரித்தானிய எம்.பி.க்கள் சிவா ஜெயவர்த்தனாவுக்கு ஆட்சேபத் தத்தி களை அனுப்பினார். இதற்கு அவர் "உங்கள் வேலையை நீங்கள் பாருங்கள், எங்கள் கவலை உங்களுக்கு வேண்டாம்" என்று பதிலளித்தார். செப்ரெம்பர், 1982இல் இந்தியா ரூடே பத்திரிகை ஆசிரியர் எஸ்.வெங்கட் நாராயணன் கொழும்பு வந்தார்.

முன்னணி அரசு படுகொலைக்கச் செய்யப் பட்டு சிதைந்த கட்டிடத்தைப் பூசியெழுவி வருக்களை மறைத்துவிட்டது. தான் வைத்த தீயின் அடையாளங்களைத் தானே மறைப்பதற்கு இது ஒப்பாகும். சிதைமடைந்த நூலகம் அப்படியே ஒரு நினைவுச் சின்னமாக திறத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இதற்காக உடனடிக்க நாம் தவறிவிட்டோம். இரண்டாம் உலகப்போரில் விளங்க குண்டு வீச்சில் சேதமடைந்த ஜெர்மன் தலைநகர் பேரின்லின் கோபுரம் முறித்த கூர் புர்ஸ்டெடாம் தேவாலயம் (Kurfurstendamm Kirche) திருத்தப்படாமல் நிற்கிறது. அதன் பக்கத்தில் புதிய தேவாலயம் கட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வதாரணத்தை நாம் பின்பற்றியிருக்கலாம்.

நேற்றுத்தான் அவர்களின் வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தேன். அம்மாவின் பிள்ளைகளின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளை எழுதவதற்காக அம்மாவின் புள்ளிகளையும் குறையும் மாறவில்லை. ஆனால், கவலைகள் வயோதிபத்தை விரைவாகக் கொண்டுள்ளிருந்ததன் தன் பிள்ளைகளின் வரலாறுகள் எழுதும் விழிகளில் பார்வை மங்கியிருந்தது. 'அவர்கள் வரமட்டார்கள்' என்ற மன அழுத்தத்துடன் தனிமைபுடன் சமரசம்செய்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அம்மாவும் எழுது விடுதலை வரலாற்றில் பதிக்கப்பட வேண்டியவரே. அன்றொரு நாள் அப்படியில் என்னையிருந்தி கட்ச்கட நெய்த்தோசை கடடுத்த தந்தை என் நினைவுகளினூடே மீட்டிப் பார்க்கிறேன். நான் சாப்பிட்டு முடிவடைந்த பார்த்து மறுதோசையை தட்டில் ஊத்துவார்; நான் கட்ச்கட

முழுமையாக புலிகள் அமைப்பில் இணைத்துக்கொண்டான். மூத்தவன் அரவிந்தன் மேலதிக கல்விக்காக பிரித்தானியாவுக்குப் பயணமாகிய திங்களில் ரவீந்திரன் படையிற் பயிற்சிக்காக பாக்குறிணையை கடந்தான். 1986இல் அடுத்தவன் (இரண்டாவது தம்பி) மணிலன்னை விடுதலைப்பாதையில் பயணிப்பதற்காக புலிகள் அமைப்பில் தன்னையும் முழுமையாக இணைத்துக்கொண்டான். மேற்கொண்டு கற்பதற்காக பிரித்தானியாவுக்கு பயணித்த அரவிந்தனும் அதே ஆண்டில் அங்கிருந்தபடியே தன்னையும் புலிகள் அமைப்பில் இணைத்துக்கொண்டான்.

சிங்கள இனவெறியில் நேரடியாக உறவுகளின் இழப்பினையோ அழிவுகளையோ சந்திக்காத

காதல்.

அவனது காட்டுத்தனம், எல்லாவிடில் அமைக்கவேண்டும், பாதுகாப்பு வேலைகள் எங்கெங்கு போடவேண்டும். தனது தொலைத்தொடர்புகளை கொட்டகை எங்கு அமையவேண்டும். என்பவற்றையெல்லாம் அவனது படையிற் கண்ணோட்டத்தில் அவனே தீர்மானிப்பான்.

அவனது பங்கு முகாமில் தொலைத்தொடர்பு கொட்டகை, வீட்டில் உள்ள எல்லா அறைகளையும்விட சக்தமாகவிருக்கும். அந்தந்தப் பொருட்கள் அந்தந்த இடத்திலிருக்கும். அவன் தேசத்த தலைவரின் படம் அவன் விழிக்குமிடத்தில் தொங்கும். - அதி விரைவாக எடுத்துப் பாவிக்கத்தக்க வகையில் அவனது துப்பாக்கியம்

அனுப்பிவிட்டு காத்திருக்க, போனவர்கள் நெடுநேரமாகியும் திருப்பாமையால் வரும் வழியைப் பார்த்தவரே மரக்கிளையில் எறிபுருத்தவனுக்கு துரத்தே ஆட்களின் அசைவு தெரிய "மச்சான் போனவர்கள் வரறாங்கள்..... இடம் தெரியாமல் இடறுபடுகினம்" என சக போராளிகளிடம் கறிவிட்டு ஒலி எழுப்ப, அங்கிருந்து வந்தது பதில் குரலல்ல. இந்தியப் படையினரின் துப்பாக்கிச் சண்டைகள். பிறகென்ன நீங்கள் நினைப்பது போலத்தான்; சேறும் சக்தியும் கற்களும் முடிகளும் அவர்களுக்கு 'பிளேன்ரி' காட்டின.

ஒருநாள் திடீரென அவனது தோளில் ஒரு 'கிளி' காணப்பட்டது. "மச்சான் நாய், பூனை எண்டாலே கிட்டவும் அடுக்காதவன் கிளியைப் பிடிச்சந்து

புலர்வின் வெளிச்சங்கள்

சாப்பிடவேண்டும் என்பதற்காக. (என்னை யானே அவருக்குத் தெரியாது தெரிந்ததெல்லாம் "நான் ஒரு போராளி" என்பது மட்டுமே.)

கண்களில் பார்வை மங்கியிருப்பினும் இன்று என்னை அடைபாளம் காண்பது அம்மாவுக்குச் சிரமமாக இருக்கவில்லை. அம்மாவின் வீட்டுச் சுவரில் அப்பாவின் படம் தொங்கியது சிறப்பாக வாழ்த்துடன் பெருமை அவர் முகத்தில் தெரிந்தது அப்பா இலங்கை வங்கி முகாமையாளராக பணியாற்றிய காலத்தில் சிங்கள மக்களுடன் ஐக்கியமாக வாழ்ந்தவர். அவர்களுடனான அப்பாவின் நல்லுறவே 1956இல் சிங்களக் காதையர்களின் வன்செயலின்போது உயிரை அவர் உடலுடன் வைத்திருந்தது. அவர் அடிக்கடி கூறுவது இதுதான் "சிங்கள மக்கள் நல்லவர்கள் - அவர்களை வழி நடத்தும் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய அதிகாரம் படைத்த பரம்பரையினரின் முன்னாத்தர அரசியல் செயற்பாடே இத்துணைப் பிரச்சினைகளுக்கும் காரணம்" அப்பா அரசியல் தெளிவு உடையவர். தமிழிழத் தனியரசின் விடுதலையை ஆதரிப்பவராக நேரித்தவர். தமிழகக் கட்சிக் கூட்டங்களுக்குத் தவறாமல் செல்லும்போது தன் பிள்ளைகளையும் கூட்டிச் செல்ல மறப்பதில்லை. "குடும்பம்" என்ற குறுகிய வட்டத்துக்கப்பால் அறிவியல், சமூகம், அரசியல், மனிதம் என எல்லாவற்றையுமே தம் பிள்ளைகளுக்கும் ஊட்டினார்.

அம்மா கூறுவதுபோல்: "தனது பிள்ளைகளுக்கு கல்வி அறிவுட்டி சீரிய பண்புகளுடன் வளர்த்தெடுத்து சமுதாயத்தில் அவர்களை நற்பிரசைகளாக்கியதில் அவருக்கே பெரும் பங்குண்டு. அதனால்தான் எனது பிள்ளைகளும் சீரிய தலைமைத்துவமும், கட்டுப்பாடும், ஒழுக்க மேம்பாடும் உள்ள தமிழிழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பில் இணைந்து நாட்டின் சதந்திரத்துக்காகப் போராடி வருகின்றனர்."

1956இல் சிங்களக் காதையர்களின் வன்செயல் அப்பாவுக்கு ஆயுதப்போரின் தேவையை உணர்த்தியது என்றால், 1983இல் சிங்கள காதையர்களின் வன்செயலானது பிள்ளைகளுக்கும் உணர்த்தியது என்பதே அவர்களின் வரலாறு சொல்லும் செய்தி. விடுதலைப் போர் அடிவானில் மேலெழுந்தபோது அதன் உதிர்களை எதிர்க்கவேண்டி முட்டிய த் தமிழினத்தின் மீதான வன்செயலாக பரிணமித்தபோது கொழுப்பில் படையக்கணக்காளராக (cima) மேற்படிப்பு படித்துக்கொண்டிருந்த அப்பாவின் மூத்தவன் அரவிந்தன் (யாழ்ப்பேணம்) யாழ்ப்பாணம் கப்பலேறிய தமிழ்மக்களுடன் ஒருவனாக மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் வந்துநேர்ந்தான்.

அண்ணன் வந்திறங்கிய மாதத்திலேயே அடுத்தவன் (தம்பி) ரவீந்திரன் (தாசர்/ சங்கர) விடுதலைப் பாதையில் பயணிப்பதற்காகத் தன்னை

இப்பிள்ளைகள் "வாழ்வோடு நெருந்திய அறிவை ஊட்டி செல்வச் செழிப்புடன் வளர்த்த தாய், தந்தை உறவுகளைப் பிரிந்து தமது மக்களின் நல்வழிவுக்காக, விடுதலைக்காக பயணிக்கவேண்டிய பாதையில் சமக்கவேண்டிய கமைகளை ககமாகச் சமந்து உறுதியாகத் தடம் பதிக்கத் தொடங்கினர்.

மேஜர் தாசர் (ரவீந்திரன்)

அமைதி தவறும் பார்வை, அமைதியான போக்கு, தன் கோபத்துடன் தனக்குள்ளேயே சமரசம் செய்யும் பாங்கு போன்ற மேலெழுந்தவரையான பார்வைக்குள் அடக்கிவிடக்கூடியவன் அல்லன் அவன்.

மேஜர் தாசர் (அழகரத்தினம் ரவீந்திரன்) புலோலி, யாழ்ப்பாணம்.

ஐந்தாவது பயிற்சி முகாமில் எல்லாவற்றையுமே படையிற் பார்வையில் சிந்திக்கும் அவனது பாங்கு பயிற்சியில் நின்ற போராளிகளுக்குள் அவனைமட்டும் தனியாக முத்திரை குத்தியது. இளம் வயதுக்குரியவற்றில் பம்பல் (பக்கி) மட்டும் அவன்மீட எஞ்சியிருந்தது. எங்கேயாவது சிறிப்பொலி கேட்டால் அந்த இடத்தில் அவனைக் காணலாம். "லக்ஸ்பிரே" பால்மா போட்ட உப்பில்லாத பருப்பும் மாவட்டத்துக்கான தொலைத்துச் சாப்பிட்டுவரும் அளவுக்கு அவனது நகைச்சுவையில் சுவை இருக்கும் களைப்பு, சோர்வு, உணர்ச்சல், கோபம் எல்லாவற்றுக்குமே அவனது நகைச்சுவை மருந்தாகிவிடும்.

அவன்மீடபிறந்த தேடல், நுண்ணறிவு, ஆய்க்கிமொழி அறிவு என்பவற்றின் தொலைத்தொடர்புதானக் கற்றலிலும் திறமையாகப் பயன்படுத்தி முன்னணியில் தேறியவன். பயிற்சிகள் முடித்து தமிழிழம் வந்ததும் திருமலை மாவட்டத்துக்கான தொலைத் தொடர்பாளராக (Communication set) புலேந்தி அம்மாளால் நியமிக்கப்பட்டான். காட்டு வாழ்க்கைக்குள் தன்னை ஈடுபடுத்தத் தொடங்கினான். "கெரில்லா வீணுக்கு காடு என்பது கரும்பு" அவனுக்கும் காட்டு வாழ்வில் ஒரு

சுவரில் தொங்கும். அவனது தனிநபர் சக்தம், தங்குமிடக்கத்தம், துப்பாக்கியின் சக்தம் என்ப போர்வாழ்வில் எல்லாப் போராளிகளுக்கும் முன்னுதாரணமானவை.

அவனது 'கிற்பாக்கை (hit bag) மட்டும் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. சக போராளிகள் இலைகுழைகளை முறித்துப் போட்டுப்பார்க்க. சில வேளை தண்ணீரையும் படுக்கையாக்கிப் படுப்பார்கள். அவனுக்கு மட்டும் எப்பொழுதும் பற்க்கை விரிப்பு வேண்டும்; அது அந்தப் பையினுள் எப்போதுமிருக்கும். எல்லோருமே எடுத்துவந்த உணவு அப்பப்ப தங்களை அறியாமலேயே வாய்க்குள் போனதால் முடிந்திருக்கும். பின்பு

வைச்சிருக்கிறாரா" நண்பர்களின் கேலிப்பேச்சுக்கு மத்தியிலும் அந்தக் கிளியை செல்லமாக வளர்த்தான். தன்னைப்போல் கத்தமாக இருக்கச் செல்வி அதன் தலையில் செல்லமாகக் குட்டினான். "கெரில்லா வீணைப்போல் நயம் இருக்கவேணும்" என தான் சாப்பிடுவதை, குடிப்பதை எல்லாம் அதற்கும் ஊட்டுவான். அவனது 'பிளேன்ரி' என்றால் கிளிக்கும் கொள்ளைப்பிரியம். கடைசியில் 'பிளேன்ரி'க்கென வைத்த வெந்நீரை கிளி குடிக்கப்போய் பானைக்குள் விழுந்து இறந்துகிடந்தது; 'பிளேன்ரி'யை அவனுக்கு வெறுப்பாக்கியிருக்கும்.

தொலைத்தொடர்பு சாதனத்துடன் அவன் அதிசகலம் பணியாற்றியவரால் எதிரியின் சண்டைக்கான வாய்ப்பு அவனுக்குக் குறைவாகவே அமைந்தது. படையிற் சிந்தனை நிரம்பிய பார்த்திருக்க; அவனின் முகமும் வாடியிருக்கும். திடீரென்று அவனுக்குள் எழும் தோன்றும் இந்தியப்படையின் கற்றுவளையில் இருந்து கொண்டு சண்டைக்குப் போகாத போராளிக் சகபோராளியின் 'கடி' எப்படி இருக்கும் என்பதையும் அவன் நன்கறிந்தவன். இடைவிடாத அவனது சான்றுபோல் வேறு ஒருவனுக்கு தொலைத்தொடர்பு பணியை பழக்கிவிட்டு அவன் வேவுக்கும், சண்டைக்களத்திற்கும் செல்லத் தொடங்கினான்.

வேவுக்குச் செல்லும் வழியில் எதிரியின் தடயங்கள் ஏதாவது தென்படும். எதிரியின் "கு" அடையாளம், சாப்பாட்டுச்சை, பிடித்துண்டு, நெடுப்புக்குச்சு, மணம், குரங்குகளின் அலறல் இப்படியாக எத்தனையோ. அவன் சிறு விடயத்தையும் பழக்கணியாது சிலவும் விழிப்புடன் செய்வாற்றுவான். "கு"வின் அடையாளப்பட்ட மண்ணை எடுத்து படையினர் எத்தனை நாட்களின் முன், மணியின் முன் அப்பாதையால் கடத்திடுக்கிறான் என்பதை துல்லியமாக மதிப்பிடுவான். பின்வாங்கல் என்பது கர்வமையான ஆய்வின் பின்னே நடக்கும். சிக்கல் ஏதயில்லையெனில் வேவுக்கான பயணம் தொடரும்.

04.03.1989 "கடவாணை"யில் (திருமலை) சிங்கள கடற்படைக்கெதிரான தாக்குதல் (ஐந்து கப்பலினர் கொல்லப்பட்ட அவர்களிடமிருந்து M16, பிவிபிவி L.M.G உட்பட பல ஆயுத தளபாடங்கள் கைப்பற்றிய தாக்குதல்.)

01.08.1989 ஆலங்கேணியில் (திருமலை) இந்திய ரோந்து அணிக்கெதிரான தாக்குதல் என அனை முத்திரை பதித்த தாக்குதல் நடவடிக்கைகள் பல.

சண்டையில் எதிரியின் முகத்தைக் கூட சிதைத்துவிடும் அவனது ஆவேசம், சண்டைமுடிந்து திருப்பி வரும் வழியில் திருப்பி ஓடிச்சென்று எதிரியின் உடல்